

من و واسیته‌کارانم
یادداشت له باره‌ی دامه‌زرائندنه‌وه!

عه‌لی سدیق

من و واسیته کارانم

یادداشت له باره‌ی دامه‌زاندنمه‌وه!

یادداشت

عه‌لی سدیق

۵۰۰ دانه

به‌رگ: هوشیار سه‌عید

نه‌خشه‌سازی : ئه‌بویه‌کر مه‌لا عه‌بدو‌للا

ژماره‌ی سپاردنی (۳۶) و مزاره‌تی رۆشنییری پیدراوه

چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات، هه‌ولیر ۲۰۱۲

بیک

هاوینی ۲۰۰۷، که تازه زانکۆم تهواو کردبوو، تهقدیمی دامه زارندنم کرد، کچیک، که ماومیهک بوو ئاشقی ببووم و ههرگیز لهرووم نهدههات پیی بریم! ههمووچار دهیگوت: «ومزارهتی خیندنی بالآ مهیمه، لهوی شهنسی خیندنیش باشه،» بریارماندا تهقدیمی ومزارهتی خیندنی بالآ بکهین لۆ تهعین بوون!

چهند رۆژیک بهر لهو بریاره مقابه لهیهکی (ئهمنی قهومی) م لهگهڵ دۆکتەر نهژدهت ئاکرمیی کردبوو، لۆ رۆژنامهی ئاسۆ، ئهوم به باشتترین کهس زانی لۆ دامه زارندن واسیتهیهکی لهکن بکهم! زهنگیکم بۆ لی کرد!

- سلاو کاک دۆکتەر، ئیوارمتان باش!

- سلأو!

- ئەمن (عەلی سەدیق)م، رۆژنامه‌نووسی ئاسۆ! مقابە‌له‌که‌تان

بلاو بۆوه، ویستم بزانی به درت بوو؟

- دەستخۆش، هێشتان نهمدیوه!

- چۆن کاک دۆکتەر ئەوه چوار رۆژه بلاو بوویته‌وه، سبه‌ی به

خۆم جه‌ریده‌کت لۆ بینم؟

- بیهینه، چاوهریم!

به‌یانی، به خۆم و جانتا شره‌که‌م که دیاری دۆکتهریکی

زانکۆی سه‌لاحه‌دین بوو له فرنساوه لۆی هینابووم، جارێک،

ئهو ومخته‌ی تازه بۆم هاتبوو ئەندام په‌رله‌مانیک بۆ شه‌رمانه

داوای کرد و روو قایمانه نهمدای. به جانتای شر و له‌گه‌ر

٣ دانه رۆژنامه‌ی ئاسۆوه، چووینه خزمه‌تی کاک دۆکتهرموه...

- به‌یانی باش کاک دۆکتەر!

— ئەهلەن (به گه‌رمییه‌وه بۆ لای دەرگا) ئەهلەن به خیر بیی

کاک عەلی!

رۆژنامه‌کانم خسته‌ه‌ستی و دوا‌ی چاخواردنه‌ومیه‌ک!

- کاک دۆکتەر ته‌کلیفیکم هه‌یه ئەگه‌ر بکری؟

- هه‌تمه‌ن ده‌کری، تکا ده‌که‌م، فه‌رموون له خزمه‌تت دام!

- ئەمسال ته‌خه‌روجمان کردیه، له‌گه‌ر کیژه‌کی برادهرم

هه‌زمان لێیه له‌کنه‌نگۆ، ته‌عین بین!

- به‌سه‌رچاو! به‌س ته‌عینات نییه! عه‌ریزه‌یه‌ک بنووسه و هه‌رکه

داهه‌زاندن بۆوه، به‌سه‌رچاو!

- که‌ی بیین ته‌قدیم بکه‌ین؟

- هه‌ر کاتی‌ک هاتی به‌ خیر بی‌ی، بیهینه ئیره، به سه‌رچاو! به سه‌رچاو!

- مه‌منوونی لوتفی جه‌نابتم! ته‌وه له گه‌ورمی‌یی خۆته!

- سه‌رچاو! سه‌رچاو! سلّاو و ری‌زم به‌ کاک ستران بگه‌ینه!
- هه‌تمه‌ن ده‌یگه‌ینم! هاتمه‌ دمه‌روه، دلّم خۆش بوو، زه‌نگم
لو هاورپیکه‌م لی‌دا، پی‌یم گوت: به‌یانی بو دامه‌زراندن ده‌چینه
ومزارتی خیندنی بالّا.

به‌یانی هات، هه‌ردوو کمان چووینه‌وه -کن - دۆکتەر و (سی
قی)یه‌کانی خۆمان و داوای دامه‌زراندنمان به‌ جی هیشتن، سی
قی یه‌کانمان هی‌نده هه‌ژار بوون دریزی بالّا و ومزنی خۆشمان
تیدا نووسی‌بوون، هه‌تا قیچه‌ک دمورمه‌ند بیت!
دۆکته‌ریش ره‌قه‌مه‌که‌ی منی له‌سه‌ر عه‌ریزه‌که نووسی و
گوتی:

«خه‌به‌رتان دمه‌مه‌وه، خه‌متان نه‌بی، بوو به‌ مانگی ۹ می ۲۰۰۷
هه‌ر خه‌به‌ر نه‌بوو، چاوله‌پیی و مرامی دۆکتەر بووم، ئیواریه‌کی
دره‌نگ هاورپیکه‌م زه‌نگی لی‌ دا:

- ته‌لوو، کوی کاکه‌ عه‌لی باشی؟!

- خۆش بیت یاخوا، ته‌تو کوی؟!

- ده‌نگوباسی ومزارت چی بوو؟ ته‌گه‌ر ناکرئ ته‌من ته‌قدیمی
مامۆستایی ده‌که‌م!

- خه‌به‌رت دمه‌مه‌وه، هه‌لبه‌ت ده‌بی‌ت به‌ر له‌ و مرام تیلیفۆن لو
دۆکتەر بکه‌م!

زه‌نگی‌کم بو دۆکتەر نه‌ژده‌ت ئاکرمی لی‌دا، دلّم زۆر نا‌ئارام

بوو!

- سلاو كاك دۆكتەر گیان!

- ئەهلەن!

- كاك دۆكتەر (عەلی سدیق)م، رۆژنامە ی ئاسۆ، بۆ مەسەلە ی

دامه‌زاندنەكەمان تیلیفۆنم کردیە، ئایا دەکریت؟

- سەرچاو كاك عەلی، هیشتان دامه‌زاندن نییە، هەر كە بوو

بە سەرچاو!

- سپاسی هاوکاریت دەكەم دۆكتەر گیان، زۆر زەرورە

ئەگەر بتوانن هاوکار بن، تیلیفۆنەكە داخرا!

زەنگیكم بۆ هاوڕێكەم لیڤا و پییم گوت: «تەقدیمی

مامۆستایی بکە، دُنیا نیم له‌وهی، كە و مزارەتی خیندنی بالاً

ومرمان دەگری، یان نا»!

ئەو بوو بە مامۆستا، می‌ردیشی کرد، منیش: وەك دەبینن، بە

دوای واسیتەیه‌كەومم لۆ دامه‌زاندنم!

بیر له‌وه بک‌ه‌وه: باوکت نه‌بی، کوری گه‌وره بیت، خیندن
ته‌واو بک‌ه‌ی، واسیته بک‌ه‌ی، داشنه‌م‌زریی!

دوو

چاوله پړی ژيان ومستام و چ قهديرک نه یخستمه
 لیستیکی دامه زرانندن! زستان هات و بارودوخی
 ماددیم روو له خرابی، هاورپیکانیشم دمیانگوت:
 «لؤ له سوړان و چومان و میرگه سوړ ناییه
 ماموستا! باشتره لهوهی ئهوها دانیشی!»

به ناچاری ۲۰۰۸ ی ۲۰۰۸، له بهریومبهرایه تی
 گشتی پهرومردی ههولیر، تهقدیمی ماموستایم
 کرد و قسمه ته کهم کهوته سوړان!
 چوومه کن پاکیزه تهلعته، تا له پرسگه که
 قورتارم بوو، دمیان فیلم دوزینه وه.. ژووره که ی
 پاکیزه له دیومخان دهچوو: پر بوو له کچ و
 کوری ماموستای واسته چی!
 - سلاو ماموستا!

- ئەههلهن کاکه، فهرموو!
 - ناوم له سۆران هاتیهوه، بارودۆخم تاییهته، ئەگەر بۆم بینهوه
 دموروبهر!

- نابى کاکه، دمبى ئەسار له جییه دوورهکان بى!
 - ئەخەر بارودۆخم زۆر تاییهته، رۆژنامه نووسیشم، ئیستیسنا
 نییه؟

- ژنت هینایه؟

- نا!

- منداره شهیدی؟

- نا!

- كهواته دمبى ئەسار لهوئى بى!

- ئاخر مامۆستا...

- گوتم نابى کاکه؛ کاتم نییه!

له رۆژیکی باراناوی مانگی (٣) ئۆپل فیکتراکهم پرکرد
 له بهنزین لۆ موباشهپه چوومه سۆران، قورو زیلاقی بهردمرکی
 پهرومردهی سۆران قۆندرمیهکی به خاویتی قورتار نهدهکرد، به
 پیلاوی بهقورموه خۆم کرده ژووری! ئەمرهکهیان لى و مرگرتم
 و دواى يهك دوو ئیمزا و ئیستساخ، گوتیان دمبى ١٥ ی ٩
 ٢٠٠٨ له قوتابخانهی دواناومندی ههندریتی کوران، بکهیت،
 ئینجا معاشت بۆ دهبهستری!

- ئەى کاکه ئەوه ئەمرى وزارى نییه لۆ دامهزراندنم؟

- بهئى ههوه، بهس سالى داهاوو!

- یهعنى کاکه و مزارمت نهیدمزانى خیندن تهواو بووه، بۆ

- تہمرهكهی ئیستا دهرکردییه؟
- كاكه تہوه بریاره و تہواو! سالی دادی!
- شهنسی من برادریکی زانکۆم لهو قوتابخانهیه مامۆستا بوو،
كه ناوم لیی هاتبۆوه، چوار ساری رهبهق گهرم خیندی له
زانکۆ، چوار سهعات پیكهوه قسهمان نهکرد!
- رهقهه كۆرهبهكهكهیم ومهگرت و زمگیكم لۆی لیدا!
- سلاو كاك سامان!
- عهلهيكه سهلام، جهنابتان؟!
- حهلی سدیق قسان دهكات برام، نامناسیهوه؟!
- تها كاك عهلی، ببوره رهقهمهكهتم له كن نهمابوو.
- موشكیله نییه، تہوه ناوم له كنه توو هاتیتهوه، دواناومندی
هندریتی كوران، مهكتهبهکی كوه؟
- بهخیرییی كاكه، وهلا زۆر باشه، تہدی بۆ ناییی؟
- دیم برا، مانگی ۹ ی ساری دادی موباشهه دهكه...
- مانگی ۹ ی ۲۰۰۸، تیلفۆنم لۆ (محمد صالح) ی بهرپۆهبهه
تهربییهی سۆران كرد، بۆ تہوهی واسیته بكهه و موباشههكه
له قهزای تہو نهكهه، یانی بیمهوه دهوروبههه ههولیر!
- تهلوو، سلاو مامۆستا معمهه!
- سلاو!
- مامۆستا گیان ناوم (حلهلی سدیق)ه، رۆژنامههنووهم، له
رۆژنامهی ئاسۆ.
- فهرموو كاك عهلی!
- ناوم له سۆران دهرچوووه بۆ مامۆستایی، بارودۆخی خیزانیم

تایبه‌ته، هه‌زم لییه بی‌مه‌وه هه‌ولێر، ئە‌گەر شتی‌کم لۆ بکه‌ن.
 - ناکرێ! خۆ به‌ هه‌ز نییه! و‌مره سو‌ران ئی‌شی رۆژنامه‌نووسی بکه!
 - مه‌سه‌له ئی‌شی رۆژنامه‌نووسی نییه، مه‌سه‌له خێزانه و ئە‌رکی
 سه‌رپه‌رشتی چه‌ند منداڵێکی بچووکم له‌سه‌ر شانه، که
 باوکم به‌ سه‌ر مندا جیی هیشتوون، ئە‌گەر روزه‌مه‌ندیت له‌سه‌ر
 هه‌بێ بگه‌رێمه‌وه هه‌ولێر، مه‌منوونانم!

- ناکرێ! دهبی ٤ساڵ لێره بیت!

- باشه مامۆستا معمه‌مه‌د، مه‌منوونم!

تیلیفۆنه‌که‌م داخرایه‌وه و بریارمدا نه‌چم لۆ سو‌ران، ته‌نیا له‌به‌ر
 هۆکارێک، خۆشه‌ویستی خوشک و برا بچووکه‌کانم، بیرم
 له‌وه کردم‌وه: ٤٠٠هه‌زاری مامۆستایی، که زۆربه‌ی به‌ رێ و
 قسم داخلی سه‌رف دهبی، چی پێ ده‌کریت؟ ئە‌من که به
 هاوینانیش سه‌رمامه‌ ئە‌و پارمیه‌ هه‌ر به‌شی نه‌فت ناکات!

ده‌ستم کردم‌وه به‌ ئی‌شی رۆژنامه‌نووسی، وامدزانی
 رۆژنامه‌نووس له‌م وڵاته‌ واته: زیتر له‌ (جه‌نه‌رآل) هه‌ر لۆیه
 کاتی‌ک خۆم‌ده‌ناساند و‌ه‌ک ناوی سییه‌م به‌کارم ده‌برد (حه‌لی
 سدیق رۆژنامه‌نووس) به‌رام پاشان تی‌گه‌یشتم ئە‌وه و اتاکه‌ی
 نییه، به‌تایبه‌ت له‌ مانگی ٧ ی ساری ٢٠١٠ ئە‌و ومخته‌ی بێ
 هۆکار نیوم‌رۆیه‌ک که هیشتان نانی سه‌به‌ینه‌شم نه‌خواردبوو!
 که‌سی‌ک خۆی کرد به‌ ژووره‌که‌م به‌ ئە‌مرێکه‌وه که له
 ده‌زگا‌که‌می هینابوو، گو‌تی: «ئ‌ه‌و شوینه‌ی تو به‌من دراوه»

خۆشه‌ویست‌ترین که‌سی‌شم چه‌ندجار گو‌تی: «ومره سو‌ران ببه
 مامۆستا!» ر‌تم کردم‌وه، ئە‌ویش چوو، ژیان هه‌روایه!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نه‌بی، کورپی گه‌وره بیت، خیندن
ته‌واو بکه‌ی، واسیته بکه‌ی، دانه‌مه‌زیری!

سێ

که له مامۆستا ییش بێ هیوا بووم، ملی خۆم
 دایهوه روژنامهوانی، بێ گویدانه سه‌رما
 و گهرما و هاوین و زستان، به‌ دوای خه‌به‌ر
 که‌وتم، پله‌و مله‌شم له‌ جه‌ریده‌کان و مرگرتن
 و ئیستاش هه‌من، بلام چونکه‌ حه‌یاتی ئیشی
 حور له‌م و راته‌دا زامن نییه‌، هه‌یچ درم پێ خۆش
 نه‌بوون و نین، چونکه‌ دزمانم هه‌ر روژیک دی به
 میزاج فه‌سلت ده‌که‌ن و ئاگاشت له‌ هه‌یچ نییه‌،
 و مکه‌ئوه‌ی له‌چه‌ند دیرپکی سه‌رموه‌ لوتانم روون
 کردموه‌ ۲۰۱۰ چی روویداو هه‌ر ئاگاشم لی
 نه‌بوو!

له‌گه‌ر ئیسه‌که‌م، که‌م و زۆر تا قیبه‌ی

دامه‌زراندنم ده‌کرد، دهوروبه‌ری مانگی ۹ی ۲۰۰۹، که هیشتا نیچیرقان بارزانی سه‌رۆکی حکوومه‌ت بوو، بریارم دا ته‌قدیمی و مزارتی رۆشنییری بکه‌م، تیلفۆنیکم لۆ هه‌لگورد جوندیانی (به‌رۆمبه‌ری گشتی راگه‌یانندی و مزارتی رۆشنییری) ی لێدا!

- سلاو کاک هه‌لگورد!

- سلاو گیانه!

- کاک هه‌لگورد! ئەمن (حەلی سەدیق)م؛ رۆژنامه‌ی ئاسۆ!

- هه‌له‌و کاک عەلی، دهنگوباستان؟

- باشین! سپاس! کاکه به ته‌مای دامه‌زراندنم له به‌رۆمبه‌رایه‌تی

کتیبخانه‌کان، چیتان پێ ده‌کری؟

- به‌یانی و مره، بزانه‌م شتیکت بۆ ده‌که‌م!

به‌یانی هات، برا بچوو که که‌م که له خۆم درێژتره، تازه

قاتوپانتۆرپێکی کړیبوو، له‌به‌رم کرد و چووم، یه‌ک سه‌عات له

پرسگه چاوله‌رپێ بووم؛ جه‌نابی به‌رۆمبه‌ر دهوره‌ی هه‌بوو!

هاته‌وه!

شه‌ش مراجع پێکه‌وه چووینه ژووری!

— کاک هه‌لگورد ئەمن (حەلی سەدیق)م، وه‌ک ئەوه‌ی لۆتانم

باسکرد له رۆژنامه‌ی ئاسۆ، بۆ دامه‌زراندنه‌که‌م هاتووم!

- فه‌رموو دانیشه، دهنگ و باسی ئاسۆ چیه‌ه؟

- وه‌لا باشه، هه‌ر ئه‌وها دهبی...

- بۆ ئیشیک له‌سه‌ر (.....) ناکه‌ن، مادده‌ییکی باشی

رۆژنامه‌وانیه‌ه؟

- بۆ نا! به‌رام جارێ با دامه‌زراندنه‌که ته‌ه‌واو بکه‌م، دواتر

دی‌مه‌وه لات!

تیلیفۆنیکی کرد و گوتی:

«سبه‌ی بچۆ لای كاك سىروان، له به‌رۆمبه‌رایه‌تیی گشتیی
كتیبخانه‌كان، بیرت نه‌چی ته‌له‌بیك بنووسه و (سى قى)شت
بیه»

- سپاس كاك هه‌لگورد، نامه‌وی له كاتت بگرم، میوانیشت
زۆرن!

پۆژی دواتر چوومه - كن - كاك سىروان و به بیك پۆژ
كاره‌كانی لۆ ته‌واو كردم و نووسراویکی پیدامه‌وه و لۆ
(ومزاره‌تى رۆشنییری)م برد، به سه‌عاتیك نووسراویکی
پووختم به ئیمزای (هه‌له‌كه‌دین كاكه‌یی)یه‌وه و مرگرته‌وه،
گوتیشیان ته‌گه‌ر خۆت نایه‌یه‌یه ئه‌نجوومه‌نى و مزیران، به
به‌رید ده‌نییرین، گوتم: قه‌یدینا كه به‌خۆم ده‌یه‌م!
پۆژی دواتر چوومه ئه‌نجوومه‌نى و مزیران و نووسراوه‌كه‌م وارید
کرد و ژماره‌ییکیان پیم دا، گوتیشیان دواى دوو هه‌فته
تیلیفۆن بۆ ئه‌و ژماره‌یه بکه.

دواى دوو هه‌فته:

- ئه‌لوو؟

- فه‌رموو!

- ئه‌نجوومه‌نى و مزیرانه؟

- فه‌رموو

- معامه‌لاتی دامه‌زراندنم له كنتانه، چیی به‌سه‌ر هاته‌وه؟

- ره‌قه‌م چه‌نده؟

- ۲۸۱۰۵، بهرواری ۱۸ ی ۱۰ ی ۲۰۰۹

- ناوت حهلی سدیقه؟

- بهرئ بهرئ!

- کاکه چاوهرئ بکه، له شوینی خوی مایه!

- باشه برام مهنون!

چهنین جاری دیکه تیلفونم کردم، ته نیا چاوله پریکردن

مامهوه! وایزانه نووسراوه کهم چوو زهباله و ژماره کهش له و

کۆمپیوتهره بریکی راکیشاو زیتر نه پوی!

بیر له‌وه بکھوه: باوکت نہبی، کوری گھوره بیت، خیندن
تہ‌واو بکھی، واسیتہ بکھی، دانہمہ‌زری!

چار

رۆژيک به سوڤفه بيکەس حەمەد قەدرم بىنى، بووه
باسى دامه‌زاندن و گوته:

- زۆر ئاسانه!

له دلهوه كه‌نيم، بلام پيم عەيب بوو، ئەگه‌رنا
دەمگوت:

- پيف لهو ئاسانيه!

چەند رۆژ دواتر، له‌گه‌ل بيکەس حەمەد قەدر
چووينه و مزارەتى رۆش‌نبيري، ريك لو ژووره‌كه‌ى
حاکم شاکر:

- سلّو حاکم گيان!

- سەرچاو بيکەس گيان، ئەوه بو ديار نيه؟

- ئەو برادەرە (عەلى سەدىق)ە، برادەريکى عەزیزە،
دەيهوى ليره دابمەزرى...

- چي هه‌يه؟ چي نيه؟
 - وه‌لاهي هه‌موو له ده‌ستي (نوري عه‌سمان) ه و كه‌سي دي‌كه لهو حكومته (....) نيه، ته‌منيش هيچم پي ناكري!
 دانپيدانايكي راستگويانه بوو، خوشم ويست، ته‌ويشم جي هيشت!

هر تهو روژه له‌گهر بيك‌هس حه‌مد قادر چووينه كن ته‌يوب گه‌لاي له ومزارمتي پلان دانان...
 - سلاو كاكه!

- هه‌لهو بيك‌هس! به خير بي!
 - هه‌وكا دامه‌زاندن هه‌يه يان نا، ته‌من لو هه‌ندي هاتيمه؟
 - به گياني بيك‌هسي ۱۰۵ ميلاكمان هه‌يه و دكتور نوري ۱۵۰ ناردييه، بهس عه‌ريزميه‌ك بنووسن، هر مه‌جال هه‌بي دايدنيم!

له ژووري دانيش‌تبووين ومكي (دارا) ناويك له ومزارمتي روشنيريوه زهنگي بو ته‌يوب گه‌لاي لي‌دا، بيك‌هس گوتي:
 - كا بينه ته‌من ومرامي دهمه‌وه، نه‌ختيك بهو داماهو (نمونه‌ي خوّم) كه حكومهت زوري پي رابواردم، رابوارد و تيليفونه‌كه‌ي داخسته!

له‌ويشم عه‌ريزميه‌كمان له كن سكرتيره‌كه‌ي موديرعامي ديوان به جي هيشت و هاتينه دمروه، به بيك‌هسم گوت:
 - با بچينه مه‌تعميكي شه‌عي و نانه‌كي خوش بخوين، سندان لهو ومزعه بدات!

رؤژانه شوین بیکس همه قادر دهکوتم، لو ومزارمتی
 رؤشنبری ههنگاوم دننا و یهک - دوو کاتر میړیک له
 کافتریای ومزارمت له گهل راویژکاره خانه نشین و فهرومانبهره
 بی کارهکان چای (یوسفی چاچی) مان دهخواردموه. تا وای
 لیّهات له پرسگه موبایل و ناسنامهیان لی ومرنه دهگرتم!

ههمیشه به زمییم به حالی ئهو چاچیه دههات و دهگر
 فرکردنی ههر قومیک - چا- زیتر ههستم به شهکتهی و
 نازارهکانی دهکرد و به بونهی (۳۲) سال چاچیهتی کاکه
 (یوسف) له فهرومانگهی رؤشنبری حکومت! وتاریکم به
 ناوی (تیکهو فرکه) نووسی و له رؤژنامهی ئاسو بلاومبوو،
 وتاریک لیوان لیو له حقیقهت و پراو پر له بهرائتهی فهرومانبهریک
 که (۳۲) سالی تهمنی بهخشی به خزمتهی رؤشنبری ورات!
 کهوته سهر پهپه ری رؤژنامهیهک و ههتمهن رؤژگاریک دیت
 بیته شایهتعالی ژیانی پر له ئههکی دلسوزانی حکومت
 له ئاستی نزمدا!

بهرام ههندي له رؤشنبری وراتهکه م (تیکهو فرکه) یان
 به جوریک تهفسیر کرد، ئیدی کاکه (یوسف) له -چا-
 خوشهکانی بیبهشی کردم!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نه بی، کورپی گهوره بیت، خیندن
تهواو بکهی، واسیته بکهی، دانه مه زری!

پینچ

ومخت نزيك به گۆرینی كابينه بوو، به عارف
قوربانیم گوت:

- ده‌رین عیلاقاتت له‌گه‌ر دۆكتهر (نوری
عوسمان) باشه! لۆ پیی ناریی ئەو دامه‌زراندنم
لۆ بكا؟

- باشه بچۆ لای دکتۆر نوری و به ناوی منه‌وه
قسه‌ی له‌گه‌ل بکه، سی ناوی دیکه‌شت بۆ
ده‌نیرم له‌گه‌ل ئەوه‌ی خۆت بیانبه.

نامه‌ییکی بۆ ناردم و سی ناوی تیدا بوو:
له‌ ته‌نیشته‌ هه‌ر یه‌کی‌کیش، ره‌قه‌می
معامه‌لاته‌که نووسرابوو، له‌ ده‌فته‌ری تی‌بینیه‌کانم
نووسیمه‌مو ناو و ره‌قه‌م واریده‌ی ئەنجوومه‌نی

ومزیرانی خوّم ئیزافه کرد!
 تیلفونم لۆ دۆکتەر نوری عوسمان کرد:
 - سلاو کاک دۆکتەر ؟
 - سلاو!
 - کاک دۆکتەر ئەمن (عزلی سدیق)م له پوژنامهی ئاسو،
 عارف قوربانی ریز و سلاوی هه بوو!
 - سه رچاو کاکه، فهرموو!
 - دهمهوی بيمه کنتان، ئەگەر پیت ئاسایی بی؟
 - ئیشیک ههیه؟
 - لۆ دامه زران دنمه!
 - دامه زران دن نییه، بریاری پارگرتی دراوه!
 - دۆکتەر! لۆ عارف قوربانییه!
 - ده لیم بو ههر کی بی پارگیراوه!
 - باشه مهنوون! هیوادارم وا بی؛ یه عنی لۆ هه مووان!
 دامخسته وه و چه ندرپوژ دواتر، تیلیم کردموه:
 — دۆکتەر گیان! مه علوماتمان هه یه دامه زران دن له کن
 جه نابتدا ده کری و خه لقیکی زوریش له ومزاره تی خیندی بالادا
 دامه زراون، ئیمهش چوار کهس نووسراومان له ئەنجوومه نه،
 ئەگەر لومان بکهن، مهنوون ده بین...
 - ئەتو ده لپی تیناگهی؟ ئەو پوژمهش گوتم دامه زران دن وستاوه!
 - ئاخ دۆکتەر گیان! ئەوه ناوی عارف قوربانیشی تیدایه!
 — گوتم بو هه مووان وایه، عارف و مارف و ههر کییهک بی
 دامه زران دن نییه، ئەوه ته علیماته!

- ئەدی دۆکتەر له بیرت نییه که به عارف گوتبوو، بریتە دۆکتەر به‌ره‌می هه‌تا بتکاته‌وه به‌ریۆمه‌ری گشتی دیوان خۆ ئەوه له‌ناو رۆژنامه‌نووسان قسه‌ی زۆری له‌سه‌ر کرا؟ خیره ئیستا له بیرت کردییه؟
- ئەو ته‌له‌فۆنه داخه‌ خوێری!

دامخسته‌وه .. دوا‌ی ۵ خوله‌ک: به‌نه‌عه‌ت بیت شه‌یتان!
تیلیفۆنم لۆ عارف قوربان‌یی سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ی ئاسۆ کرد و ته‌واوی به‌زمه‌که‌م تی‌گه‌یان‌د، هه‌ستم کرد ئەو هه‌ڵسۆکه‌وته‌ی منی زۆر له دڵدا گران بوو، به‌ نابه‌دلییه‌وه گوتی:

«هه‌ولێری! هه‌ولێری!»

به‌رام فایده‌ی چیه‌! تازه کار له کار ترازابوو، ئەوه‌ی هاتبووه سه‌ر زمانم گوتبووم!

گوتم: تازه ناوه‌ستم، شتی‌کم لۆ بکه‌ن، هه‌ر دهبی دابمه‌زێم و به‌هه‌قی خۆمی دزمانم، له‌وانه‌شه‌ بی ئومیدبوون و کار بۆ نه‌کردنم، پێوه‌ندی سه‌ره‌کی به‌ رۆژنامه‌ی ئاسۆوه هه‌بی، ئەگه‌رنا ئەمنیش (پارتی) بام لۆیان ده‌کردم!

گوتی: «عه‌ریزه‌یه‌ک بۆ سه‌رۆکی ئەنجومه‌نی ومزیران بنووسه‌، بزانه‌م شتی‌کت بۆ ناکه‌م!

نووسیم و به‌ ئیمایل ناردم. ئیستاش چاوله‌رێم ومرامی ئەو عه‌ریزه‌یه‌م پێ بگاته‌وه!

چه‌ند رۆژ دواتر، له ئینتیرنی‌تدا قسه‌م له‌گه‌ر (توانا ئەحمه‌د) کرد و ژماره‌ی ئەو نووسراوه‌ی سه‌رده‌می فه‌له‌که‌دین

کاکه بییم لؤ نارد، گوتی غه مت نه بی، خو م موتابه عه ی ده کم! زور چاوله پری ئه ویش بووم، هیچ نه بوو! چهن دجار له ئینتیرنیته وه نامه لؤی نارد، ئیستاش چاوله پری و مرام!

له مانگی ۷ی ۲۰۱۰دا، ئه و روزه ی سه رۆکی هه رییم له (پاریس) موه گه پرایه وه، له گه ل عارف قوربانی رۆییشتم، لؤ ئه وه ی پری فرۆکه خانه ی ئه ربیلی نیودموله تی نیشاندم لؤ پییشوازی، له پریگه دا جاریکی دیکه باسی دامه زراندن هاته وه گوړی، عارف قوربانی تیلفونسی لؤ دوکتەر (ئامانج)ک کرد له ئه نجوومه نی ومزیران بوو:

- دکتور گیان کوریک دیته لات، ناوی (عہلی سدیق)ه، ئیشی دامه زرانندی بو بکه! دوا ی دوو رۆژ چووم و نووسراویکم لؤی برد!

تیلفونم بوی کرد و گوتی:

- هه ر له پرسگه ی ئه نجوومه ن داینی، ده گاته لام!

دوا ی دوو رۆژ تیلفونم کردموه:

- سلاو کاک دوکتەر؟

- سلاو!

- حه لی سدیق قسه ده کا! ویستم هه وائیکی دامه زرانده که

بزانم، ئاخو ده کری؟

- کاکه ئه وه ئیشی من نییه! ببووره! به کاک عارف بلی، ئه و

له و ئیشانه دزمانی! من ناتوانم!

- به لام دوکتەر گیان کاک عارف ئه و کاره ی به ئیوه سپارد!

- کاکه با کاک عارف خو ی بیکات! ئه و چهن دان نووسراوی

دیكه‌ی داومه‌ته كاك به‌ره‌هم و له سه‌ری نووسراوه باشه، با بۆ
تۆش وا بكا!

شه‌رمم پڕی لی گرتم، ئەگه‌رنا ده‌مگوت: ئەدی ئیشتی ئیوه؟
به‌ كاك عارفم گوت: دۆكتەر ئامانج ده‌لی ئەوه كاری
من نییه و ئی كاك عارفه، ئیتر ئیوه ده‌توانن دامه‌زراندنم
لۆ بکه‌ن، به‌لام ئیستا دلنیابووم كه‌ نایکه‌ن، ئینجا نازانم
مه‌سه‌له‌ چیه‌، خۆزگه‌ زانیام!

له‌ به‌رواری ۱۰ی ۸ی ۲۰۱۰دا، هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ دامه‌زراوه‌ی
(خه‌ندان)دا كار له‌گه‌ر (من) ده‌که‌ن و له‌ پڕی كاك عارفه‌وه
ناویان پیشکیش کرابوو، ناویان هاته‌وه و چه‌ند دانه‌ییکیان
بۆ هه‌ولێر هاتن و معامه‌لاتی دامه‌زراندنیان کرد، نیوم‌پۆش
کاتیك به‌ یه‌که‌وه نانمان ده‌خوارد، زۆر دلیان خۆشبوو!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نهبی، کوری گهوره بیت، خیندن
تهواو بکهی، واسیته بکهی، دانهمهزیری!

شەش

تا ئەو جیاوازییەم نەدیتبوو، لە نیوان کارمەندانی ئاسۆ (هەولیر- کەرکوک و سلیمانی)، لەکنم ئاسایی بوو، بەرام کە هاوکارەکانم لە دامەزراوەی خەندان لە حکوومەت تەعین بوون، لەو رۆژمۆه زۆر پەست بووم؛ تەواو تەواو بێ تاقت بووم.. چەند رۆژ بەر لەو هەوالە، تیلیفۆنم دەگر کا عارف قوربانی کردبوو، بۆ ئەوەی لە میزانیەیی هاوکاری نەخۆش لە حکوومەت یارمەتی برا بچوو کەم بەدەن، کە پانزە هەزار دۆلاری پێویست بوو لۆ نەشتەرگەرییەک، بەرام کە ئەومم بینی، لەویش بێ ئومید بووم، ئیتر وازم لە هەموو شتێک هێنا و دنیابووم لەوەی هەموو قسەکان بۆ غافلاندن.

خو ټه من شعورم به وه كړد بوو كه ټه و داواكاريهش نه كه م، بهرام سكرتيري دكته ري نه شته رگه ري برا بچكو لانه كه م گوتی: «برا جه نابت مادام له روژنامه ی ټاسو كار ده كه يت، نزيكيت له گه ليان هه يه و داوا بكه له حكومهت هاو كاريتان بكن بؤ نه شته رگه ري، كه حكومهت زوريك له و كارانه ی كړدوو مو ټيمه ش چندان نه شته رگه ريمان كړدوو ه پارهمان و مرنه گرتوو مو ته نها و مسلمان داوه به خاومن نه شته رگه ري ه كان و دواتر له ريگه ی حكومه ته وه پارهمان لو هاتوو، بويه ټه وه ته نها شتيك نيه بؤ تو، به لكو هاو كاريه كه له حكومهت ترخان كراوه له سه ردمه كابينه كه ی كاك نيچيرقان».

له م ساته و مخته انه كه خهريك به چينه وه م غم بووم له چاو مرواني ته عينات و ټه نجامي نه شته رگه ري! عارف قورباني له و كاته دا ټيليفونی لو كړدم و گوتی: «ديم به يه كه وه دم چينه لای (سوران) ی ټه نجومه نی و مزيران؛ تو دوو عه ريزه بنووسه، هه م بؤ نه شته رگه ري به كه، هه ميش بؤ دامه زانندن! هات بؤ هه ولير و منيش نه مديت، شه و ټيليفونم لوی كړد و گوتی دواتر ټيلت لو ده كه مه وه، بهرام نه ي كړدموه!

نامه يه كه م نووسی پر له نيگه رانی، ټه گه ر نه دم بووا نامه كه ی لو بنيرم، بهرام ناردم، هه ستم كړد زور دلگران بوو له روژانی دواتر، بهرام وه كه هه ميشه به دليكي گه ورموه و مريگرت! روژيكي به سه ر دامه زرانى برادرمه كانم به سه رچوو، هه ر چاوله رپي زمنگی عارف قوربانی بووم، له و گه رمایه ی هه ولير

و بئۆ ئومئیدی دامه‌زراندن و بئۆ تاقه‌تی ئیشی پۆژنامه‌وانی،
فه‌یسبووکم کردمۆه، په‌نجه‌رمی‌کی چات بوومۆه:

- خاره کوی، کو؟

- خاره هیچ باش نیمه!

- خیرۆ؟

- له به‌رنگۆ، چونکه بی‌ک که‌ستان له هه‌ولیر هه‌یه (وه‌ک

خۆتان دهرین) هه‌زارجار داوام کرد، داتانه‌مه‌زراندنم، که‌چی

کارمه‌ندانی خه‌ندان ناویان هاته‌وه!

- ئینجا کاکه تو به کیت گوتوو؟

- عارف قوربانی! دۆکتەر ئامانج! توانا ئەحمه‌د! شیرزاد

شیخانی، تۆش!

- کاکه به شالۆ بلی، شالۆ!

- ته‌له‌فۆنم کردییه، داخراوه مۆبایله‌که‌ی، وهرامیش نییه!

- بومه‌سته! ئیستا رقه‌مه‌کانت دهمی، (پینچ ژماره تیلیفۆنی

ئاسیاسیل)

دوای 5 خوله‌ک:

- کاکه هه‌موویان داخراون!

- باشه تو چیت هه‌یه، بۆم بنیره؟ منیش ئیستا به ئیمه‌یل بۆ ئەو

برادهرانه‌ی دهنیرم، دلنیاشبه ولّامی دمی!

داواکارییه‌که‌م بۆی نارد و نامه‌یی‌کیشم نووسی:

«سلاو له‌شکر گیان! کاکه گیان ئەو نووسراوی بۆ تۆی

دهنیرم، شه‌شه‌مین نووسراوه بۆ دامه‌زراندنم! له‌م یه‌ک دوو رۆژه

لۆ كاك عارف دوو نووسراوم ناردوو! ئینجا نازانم چیان به‌سه‌ردا هاتوو!

جاریك نووسراویکی دیکه‌م داومه‌ د. ئامانج، به‌رام ئه‌ویش گوتی ناتوانم بیکه‌م، گوتیشی به‌ كاك عارف بری!

جاریك ژماره‌ی ئه‌و معامه‌لاته‌ی که پیشتر کردبووم، بۆ ئه‌نجوومه‌نی ومزیران پۆییشتوو، به‌ كاك توانام داوه، ئه‌ویش گوتی خۆم به‌ دوایدا ده‌چم، که‌چی هه‌ر ومرامیشم ناداته‌وه! هه‌مان ژماره‌م به‌ شیرزاد شیخانی‌ش داوه، ئه‌ویش هیچ!...

به‌ کورتی: دوا هیوام تۆی، ئه‌گه‌ر تۆش نه‌توانی ته‌نیا بیك شتی برایانه‌م لی‌ت ده‌وی: تکا ده‌که‌م به‌ راستی پیم بری که ناکری، تووره‌ نابم و دل‌گرانی‌ش نیم، به‌رام توخوا پیم مه‌ری چاوله‌ری به‌ و هیچیش نه‌کری!»

یادداشته‌کانم تا ئیره‌ نووسیوون، کاتیك بۆ عارف قوربانیم نارد و له‌گه‌ڵیشیدا نووسیووم: «به‌ نیازم له‌ حه‌وتامه‌ی هاوولاتی‌دا بلاوی بکه‌مه‌وه!»

- خاره عارف کوی؟ ئیمه‌یلی‌کم لۆ کردی، له‌ سه‌ریم نووسیوه: «تایه‌ت! بیخوینه‌وه!»

دوای سه‌عاتیک زه‌نگی هاته‌ مۆبایله‌که‌م، تماشام کرد نووسراوه: (Arif qwrby)

- (به‌ پیکه‌نینه‌وه) کوره‌ مالت نه‌شیوی، تۆ که‌ست نه‌هیشتوو!
- ته‌نیا راستیم گێراومه‌وه!

- دەستت خۆش بێ، بە جەدى زۆر جوان بوو، ئەي مادام ئەو ستۆريە جوانانە دەنووسى، خيڤرە جارجار بۆ ئاسۆ شتى وا ناکەي؟

- بۆ ئاسۆش زۆرم کردیيە، بەس کەم پيى زانراوه!
 - باشە عەلى گيان! قسەم لەگەل سۆران کردوو، ئەوه ژمارەکەييتى، بچۆ لای و عەريزەکەي بەدرى، ئەومش نووسينهکەت بۆ ئەو فۆرۆيڤرد دەکەم!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نه‌بی، کوری گهوره بیت، خیندن
ته‌واو بکه‌ی، واسیته بکه‌ی، دانه‌مه‌زیری!

جہفت

تيليفونہ كه داخرايهوه و زهنگم بؤ ژمارهكه ي
(سؤران) ليڊا!

- سلاو كاك سؤران! (عہلي سديق)م، و ابزانم
كاك عارف قسه ي له گه لڊا كردووه!

- (دمنگيڭ به هيواشي) ده كرى دواى نيو
سهعاتى ديكه قسه بكهين؟

- بؤ نا، به سهرچاو!
دواى بيك سهعات تيليفونم كردموه، بؤ ئهوى

تهواو مهجال ومرگرى:
- سلاو كاك سؤران!

- سلاو كاك عہلي، عهريزمت هه بوو؟
- به لي، چؤن بتوانم بگهينمه دستتان؟ بيّم لؤ

ټه نجوومه نى وميزران؟

— ټه مرؤ نا، به لآم ټو ټه گهر هر له هه ولير دمبيت، به يانى سه عات ۱۱ بؤم بنيره!

- من خوم هه وليريم! هر ليرم! نيازيشم نيه ټه و شاره جى بيلم! به يانى خوم ديم!

- باشه گيان، به خير بى!

سه عات يانزده و نيو شهو، شووتى و تريم به دم كيشانى نيرگه له وه ده خواردن، نيتيرنيتيشم كردبو موه، له ټه نيشتموه زهنگى موباييله كه لى دا!

ومرامم دايه وه! دمقه يه كى ته واو پيكنى و منيش بى ټه وى وشه بى كم بيستى، له گه ليدا دستم به پيكنين كرد، نينجا گوتى: به راستى يادداشته كه ت زور له نووسينه كانى عهزير نه سين دمچيت! ټافهرين! به لآم من ناويرم هيچ بليم، چونكه ټو هه مووى ټومار دمكه ي! (به پيكنينه وه) موباييله كه ت دهنگ ته سجيل ناك؟

- بؤنا، هينده ره شينم متمانهى خوشم له دستداوه، نازانم چيم به سهره اتووه، ټه وى دمبينم سيقه م كزبووه به نينسانه كان له و ژيانه، رهنه هوكار خوم بم، لويه بمبوره! سپايكولم له سهر موباييله كه هه يه و خوى هه موو شتيك ټومار دمكات، ټه گهر له بازاريم و دايكم برى دوو كيلو ته ماته بكره، ټومار كراوه، پشت ټه ستورم له وى كاتيك چوومه وه بريټ گوتم سى كيلو!

- هاهاها!

- به هر حال، چؤنى كاك سوران؟

- سوپاس كاك عهلي! زور بهو يادداشته پيکه نيوم؛ پره له راستي، به لّام دنيا به ټه برادمره جياوازي ناکا له نيوان هوليئر و سليمانی دا!

— دزمانم! ناريم ټه جياوازي دهکا، پيشم وايه نه مگوو تووه هوکار ټهوه! ټهوهی من نووسيو مه گله بيه له ژيانی خوّم، نه کهي دیکه! خو ټهوم زيتر له هر سياسيک و بهرپرسیکی ټهم ولاته خوستر دموي! بهرام ټهوش ريگر نيه لهوهی نه توانم رمخه ی لي بگرم!

- دستت خوش بي، به لّام باش بوو ناوی منی تيدا نه بوو!
- غه مت نه بي، ټهوه ناوی توّش دهکوته ناويه وه، ټينجا هر خوا بکا له سر دستي تو کو تايي پی بي!

- بهو هيوايه م ټهوهی له دستم بي، بوّت بکه م، به لّيت پی ددمم زور ههولت بو بدم، به لّام دمي ټهوش بزانی که دامه‌زاندن جاري وستاوه، ټهوه برادمرش که برياريدا، ټيتر ته او، به لّام برياريک ههيه له پي و مزارمه کانه وه له سر ټهاسی که فائده دامه‌زاندن بيته وه، دنيا به که مته رخمی ناکه م!

- چه تمه نيش گله یی ناکه م، ټه گهر دنيا بم لهوهی بو هه مووان وه که يه که، ټهوش دزمانم برياردانی ټهوه برادمره باشته له هه نديکان، پيشم خوشه که وايه، هه لّبه ت مهرکه زيه ت له قراردان، به قازانجی چيني خوارمويه، بهرام کاتيک که دسته لات نه دات به خوارموه بو ټهوهی به که يفی خويان بکه ونه ناو گوړيني قه رارمه کان، وه پيشتر بينيمان ټهوهی دميگوت به پي ته علم دامه‌زاندن وستاوه، خو ی له هر که سيک زيتر

پیشیلی ئەو ته‌علیماتانه‌ی ده‌کرد!

- دنیابه ئەوه‌ی له‌ده‌ست من بێت، و بتوانم هه‌ولێ بۆ بدم،
که‌مه‌ترخه‌می ناکه‌م!

- مه‌منوونت، گه‌ورمی خۆته و ئەو هاو‌غه‌مییه هه‌موو شتی‌که!
تازه ئەگه‌ر نه‌شکرێ، له‌کنم ئاساییه!

- باشه‌ برا! تۆ عه‌ریزه‌کانت بۆ ئیمايله‌که‌م بنیره، چونکه
سبه‌ی زۆر سه‌رقاڵم! ئینشالا له‌ده‌رفه‌تی دیکه‌دا به‌خزمه‌تیشت
شاد ده‌بم!

- من له‌خزمه‌تت دام، ئیمايله‌که‌تم بۆ بنیره، هه‌ر ئیستا بۆت
ده‌نیرم!

یێک ده‌قه‌ی نه‌خایاند، که‌ ئیمايله‌که‌م بۆ هات، عه‌ریزه‌کانم
هه‌میشه له‌سه‌ر دیسکتۆپه‌که‌ی کۆمپیوتەر حازر بوون، تا به‌و
ئینته‌رنیته‌ خاوه‌ ئەوان ئەته‌چ بوون، نامه‌یی‌کم نووسی:

«سلاو کاک سو‌ران! هیوادارم باش و سلا‌مه‌ت بیت!

برای به‌رێز! من سادهم، وه‌که‌ئوه‌ی له‌یادداشته‌که‌مدا دیاره،
بۆیێ‌کران و نه‌کرانی دامه‌زاندنه‌که‌م له‌کن ئاساییه،
ئوه‌ی من ده‌یکه‌م هه‌ولێکی جدیدییه بۆ بوون به‌فه‌رمانبه‌ر،
ئوه‌ش مافی‌کی ره‌وايه، تا ئەو توانایه‌ی هه‌مه و سپاسی
هه‌موو ئەو براده‌رانه‌ش ده‌که‌م، که‌ هاو‌کارییان کردووم،
رهنگه‌ نه‌توانم پاداشتیان بده‌مه‌وه، مه‌گه‌ر ئەو رۆژه‌ی ئەو
نووسینه‌ ده‌که‌ونه سه‌ر قاغه‌ز، رهنگه‌ زمانێکی جوانتر

لهوی دهرکهویت بو سپاس کردنیان، سپاس بو تو، که به
دلّ فراوانییوه به تنگ داواکهم دییت و خوت به غهمخور
دزمانی، تهوه بهسه بو من، ئیتر کران و نه کرانی دامه زانندن
به لامهوه ئاساییه!
دووباره به پیوستی دزمانم سپاسی تو بکهم، ریز و خوشه ویستیم
بوّتان!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نه بی، کورپی گهوره بیت، خیندن
تهواو بکهی، واسیته بکهی، دانهمه زری!

ههشت

مندال بووم ئەو کاتهی باوکی رحمەتیم پییمی
 گوت: «فکر لهوه نهکەیهوه ببیه معاشخۆری
 میری، بخینه، زۆریش ههولده پر زانست و زانیاری
 بیت، ئەوهی لهسهەر من بیّت و پیم بکری درێخی
 ناکەم لۆت، بهرام بیر کردنهوت لهوهی رۆژیک
 له رۆژان چاوت له دهستی حکومهت بیّت، ههلهیه!
 تا ئەو رادمیهی جۆریکه له نانی چاوشۆری و له
 ئیمه ناوشیتهوه!» ئەو که پیاوی دوینی بوو،
 (مه بهستم ئەو پیاوانهی ئەمرۆیان دروست کرد)
 بهرائهتتر ته مەنی قوربانی کوردبوون و نیشتمان
 پهرومەری بهرپیکرد، مه گەر موچهی عهسکری،
 که ماوهیهک ناچاربوو بی کات! ته گەرنا

رؤژيک له رۆژان دینارېکی حکومت و یه‌کیتی و پارتی له گیرفانی نه‌دیت، هه‌ستم ده‌کرد له‌و روانگه‌وه بیر ده‌کاته‌ومو ئامۆژگاریه‌کان به‌ ئی‌مه‌ ده‌دات: «رنگه‌ مه‌سه‌له‌که‌ش له‌وه قولتر بیټ، کي‌ دمزانی معاش‌خۆری میری و چاوش‌وړی، مه‌به‌ستی له‌ حزبی به‌عس و رژي‌مه‌ هاوتاکانی نه‌بووه؟! ته‌من ناتوانم درک به‌و لی‌کدانه‌ومیه‌ بکه‌م!

کورده‌رومړی، بی‌ ئه‌وه‌ی قه‌رزباری که‌س بیټ، خو‌ نه‌ته‌وه‌ دۆستی و نیشتمان په‌رومیش منه‌تی تی‌دا نییه‌! هه‌ول‌ دان و خزمه‌ت کردن و سه‌ربه‌رزانه‌ش مردن بی‌ ئه‌وه‌ی ته‌نازول بکه‌ی» دۆسته‌کانی (ئه‌یلول) و هاوسه‌نگه‌ره‌کانی (یه‌کیتی) شی‌ ئه‌ومنده‌ بی‌ نمه‌ک بوون جگه‌ له‌وه‌ی رۆژيک بی‌ریان له‌ هه‌وال‌ پرسینی خو‌ی له‌ ژبانی پر‌ ئازاری به‌هو‌ی نه‌خوشیه‌وه‌ و یادگاریه‌کانی رۆژانی پی‌شمه‌رگایه‌تی نه‌کرده‌وه‌، ته‌نانه‌ت به‌ ساردیه‌وه‌ ده‌هاته‌ه پرسه‌که‌ی.

که‌ هه‌نگاوم ده‌نا لۆ دامه‌زراندن، گه‌لیک جار بی‌رم له‌و وشانه‌ ده‌کرده‌وه‌، شه‌رمم ده‌کرد خو‌م به‌ که‌سیکی لاواز بی‌نم و چاوم له‌ده‌ستی حکومتی بیټ که‌ خه‌مخۆری می‌لله‌ته‌که‌ی نییه‌و ناتوانی‌ دادپه‌رومرا‌نه‌ سه‌یری خه‌لکه‌که‌ی بکات، به‌لام هه‌میشه‌ رقیک له‌ دل‌م چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد و بی‌رمی به‌لای ئه‌وه‌ ده‌گوزم‌راند» بو‌ دمی‌ کۆل بدم و ده‌سته‌وه‌ئه‌ژنۆ دانیشم، له‌ کاتی‌کدا هیچ کاریک له‌م ورا‌ته‌ گه‌رم‌نتی نییه‌و سی‌اسه‌ت بی‌ مانایه‌ ومک هه‌میشه‌ بی‌ مانابووه‌، زۆربه‌ی ئی‌متیازاته‌کانی خیندن و کاریش به‌سه‌راونه‌ته‌وه‌ به‌ دامه‌زراندن».

بیر لهوه بکھوه: باوکت نہبی، کوری گھوره بیت، خیندن
تہواو بکھی، واسیتہ بکھی، دانہمہزری!

نۆ

شازده روژی ته‌واو! به‌سه‌ر ناردنی عه‌ریزه رویشته،
نامه‌ییکی ئینته‌رنیتم لۆ (سووران عه‌زیز) نارد،
نووسیبووم:

«کاکه سووران سلوو، هیوام باش و سه‌لامه‌تیتانه!
کاکه گیان، ئیستا که ئەو نامه‌ دهنیرم، ۱۶
روژ و ۱۶ شه‌و و ۱۶ سه‌عات و ۱۶ ده‌قه به‌سه‌ر
نامه‌که‌ی پیش‌وترم روشتوو، له‌ویندمر داوای
داهه‌زراندنم له‌بۆت نارد، به‌و هیوایه ئەم هه‌موو
شازدمیه خیری تیدا بیت.

برای تازیزم، راستی هه‌زم کرد هه‌والیکی
داهه‌زراندنه‌که‌م و ئەو هاوکاریه بزانه‌م، ده‌بی به
چ گه‌ه‌ش‌ت‌ب‌یته‌وه؟

هیوادارم بتوان شتی‌کمان لۆ بکه‌ن»

چاوله‌رئ، و مرام نه‌بوو!
 روژنيك دواي نامه‌كه نه‌متواني دان به‌خومدا بگرم و تيليفونم
 كرد!

- بهر له‌وه‌ي بليټ: ئه‌لوو! سلاو كاك سوړان!
 - سلاو كاك عه‌لي، ببوره كه سهرقال بووم، نه‌متواني و مرامى
 نامه‌كه بدمه‌وه!

- ئاساييه، پيوسته من داواي ليو بردن بكم، حه‌زم كرد
 هه‌واليكى دامه‌زاندنه‌كه بزانه‌م؟!

- كاكه گيان رمنگه هه‌فته‌ي داهاتوو بكرټ، خه‌مت نه‌بئ،
 كارم‌كان به‌رمو پيش روشتوون، به‌لام تنه‌ها دامه‌زاندنه‌كه.
 هاوكاريه‌كه زحمه‌ته، هه‌ولم بو ته‌ويش داوه، به‌لام راستى
 باومر ناكه بكرټ!

— قه‌يدى ناكه برام، هه‌ر يه‌كه‌ك بكرټ، باشتره له هيج!
 سپاست ده‌كه‌م برا گيان، منه‌تبارتم!

تيليفونه‌كه‌م داخسته‌وه، هينده دل خوښ بووم، هه‌ستى خوم پي
 كوټنټرول نه‌ده‌كرا، و ادم‌زاني بوومه‌ته (سه‌روكي حكومه‌ت)
 هه‌تا تا‌قه‌تم به‌به‌ردا هه‌بوون! ده‌سته‌كانم ليكداو بو‌كسي‌كم
 به‌ مي‌زي به‌ردم‌م كيشا، نيش به‌ده‌ستم گه‌يشت، هه‌ستم
 به‌وه‌ش دانه‌مركايه‌وه..!

بيرم له‌وه ده‌كردم‌وه، ئه‌گه‌رچى دواكه‌وتم له دامه‌زاندن
 كه مافي‌كه و ته‌نانه‌ت زوريش سه‌ره‌تايى بو هه‌ر كه‌سي‌ك
 كه توانايه‌كى تي‌داييټ، به‌لام كه‌سانيك هه‌ن خه‌مخوري

داواکانم و بە گەرمیەوه بە تەنگ ویستی منەوه دین، بۆ نموونه (سۆران عزیز) کاتیك تیلفۆنم لۆی دەکرد، هینده سادەو ساکار دەهاته -گۆ- لەگەر خودمدا ئاویته دەبوو و له بەرزترین حالەتی هەلچوونیش خاوەن دەبوومەموو کران و نەکرانی دامەزرانم و بەدەست هاتن و نەهاتی مافیکی رەوا لە کەم دەبوونە رۆتین و ئومیدیکی گەورەتر لە ناخدا چەکەرەمی دەکرد، وەك ئەوەی پێم بری: «دەرگاگان زۆرن بۆ ئەوەی تیشکی هیوای تێدا بدۆزیهوه».

ئێوارەمی رۆژی ۲/۹/۲۰۱۰ کاتیك بە شەقامی سەرەکی گەرەکی حەمی عەسکەری (نەورۆز) دەرۆشتم، ئەو شەقامەمی گەلەك لە یادگاری ترش و شیرنم و مەیردێتەوه و زۆرجاران دەمباتەوه بەشی یەكەمی ئەو یادداشتانە، وەکی لە ئیستعلاماتی مدیر عامی دیوانی و مزارەتی خیندنی بالا لە چاومپروانی دیداری واسیتهیهك لۆ تەعین بوون، چاوەلەری دەبووین و شەرمیشمان دەکرد بۆ ئومیدیمان لەبۆ یەکتەری دەربرین!

لەوی زەنگی تەلەفۆنەكەم لێیدا، دەستم بە دوگمە سەوزەكە داگرت:

- ئەلو كاك سۆران؟

- سلاو كاك عەلی، وەك هەمیشە (بە پێكەنینەوه) ئەم تەلەفۆنە لە ترسان نییه!

- قوربانتم كاك سۆران، برای خۆشەویستی منی!

- عەلی گیان ویستم خەبەری ئەوەت بەدمی، كە دامەزراندنت بۆ كراوه، بەلام ئەوەی داوات كەردبوو (ومزارەتی رۆشنییری)

نه کرا، له سهر ميلاکي ومزارمتي په رومرده دامه زراي!

- ئاخ.. ههر ماموستايي نه بيټ؟

- ټيتر ټهوان خوږيان د زمانن، ژماره کهت ۱۰۱۹۱ به رواروي ۲۰۱۰/۹/۱
برو ومزارمتي په رومرده و معامه لات بکه، ههر گرفتيا کيشت
هه بوو تيليفونم بو بکه.

— ده ي برا گيان، هه رچي بيټ رازيم! زور زور سپاسي تو
ده کم، بهو هه ول و کو شسته، نازانم چون ټه و قهرزه بدمه موه،
هه رچونيك بيټ، ټه وه له بير ناکه م، مه منوونتم!
- سه رکه و تو ويټ عالي گيان.

ته له فونه کم داخسته وه، له لايه ک زور دل خوش! شتي کم
بو کراوه، له لايه که وه زور بي تاقهت، له دلي خومه وه
ده مگو: «ټه گه ر بو ماموستايي بيټ منه تي تدا نيه، من ۳
سال بهر له هه وکا ټه وم له بو کرا، به لام که تينه گن زروفي
تايهت چييه؟! ديسان دمي وازي لي بينم، ټه وه لي ره کرديان،
به لام کي له ته رييه کان د زمانن زروفي تايهت چييه؟! سالي
۲۰۰۷ هيچ نه ما نه يکه م، کهس نه ما په ناي بو نه به م، نه کرا!
ئاخر ماموستايي له گونده دوور کان چون به من ده کري؟!

برا له خو بچو کتره کم ده گه ر بوو، له وکاته دا، له ناو سه ياره،
گوتي:

- راوسته دبه يه ک شهر بهت ده کرم»

نه وه ستام و گوتم:

- ژهر بۆ ئیّمه باشه، ئیّمه شایه‌نی خواردنهوه‌ی شه‌ریه‌ت نین،
ژهریّك به چركه‌یه‌ك كۆتایی به هه‌موو دهرده‌سه‌ریه‌كان
بیّنێ، زۆر گرنه‌گه، خۆ هه‌یچ نه‌بییت ده‌كه‌ویه سه‌ر لا‌په‌ره‌ی
رۆژنامه‌كان!
ئهو بێ دهنه‌گ بوو، تا گه‌یشتینه به‌نزه‌خانه‌یه‌ك!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نه‌بی، کوچی گه‌وره بیت، خیندن
ته‌اوو بکه‌ی، واسیته بکه‌ی، دانه‌مه‌زری!

ده

- برا لهخۆ بچوكتره كهه جارێكى ديكه
هاتهوه - گو - راوسته با بهنزين لهترومییل
بكهین، راوستام! زهنگی تهلهفۆن لێیدا.
تهماشام كرد بیكهس حمهد قادره!

- برا كوی باشی؟

- ئەمن نهباشم خاره بیكهس!

- خیره؟ ئەوه له كێندمیری؟

- له جههههههههه!

- هاهاها .. ئەوه چت لی بهسهه هاتیه؟ بۆ ئەوها

دمری برا؟

- واز لهوه بیته، دامهزراوم، بهلام ومزارتی

رۆشنبیری نییه!

- ئی پیرۆزه، پیرۆزه، وهلا گهلهكم پێ خوشه!

- پیرۆزی چی، به درى من نییه كاکۆ!

- گرنګ ئه‌وهیه دامه‌زرای، له‌کوویه؟
 - ئیستعلاماتی جه‌ه‌نهم!
 - هاهاها یه‌عنی حکومه‌تی کوردی ته‌عینات له جه‌ه‌نهمیش
 ده‌کات؟

- ئه‌دی ئه‌وه نییه ئه‌من له‌وی ناوم هاتیته‌وه؟
 - واز له فشه‌و گالته‌ بینه، له‌کوئی ناوت هاتیته‌وه؟
 - دهریم جه‌ه‌نهم، به‌راسته‌مه، لۆ من مامۆستایی وه‌ك جه‌ه‌نهم
 وایه، چونکه نه‌ دمتوانم بیکه‌م و نه‌ هیئدمش دوور بکه‌ومه‌وه،
 ئیتر چی؟ ئاخ‌ر برا گیان ئه‌من به‌خۆم دزمانم چیم پی ده‌کرئ
 و چیم پی نا‌کرئ، حکومه‌ت چوزانی من ناتوانم مامۆستایی
 بکه‌م، ده‌بی که‌ی تی‌بگات... ئاخ!

- ئه‌و هه‌موو بی‌زاریه‌ی ناوی برا، هیچ نییه چارسه‌ر نه‌بی‌ت!
 - راسته‌مه‌که‌ی، چارسه‌ر هه‌یه! رهنگه‌ ئه‌وانیش هه‌له‌یان نه‌کرد
 بی‌ت، ئه‌من رۆژنامه‌نووسم، رۆژنامه‌نووس! دزمانی رۆژنامه‌نووس
 چیه‌؟! ئاخ‌ر ومزارتی رۆشن‌بیری و ناو کتیب‌خانه‌ی گشتی و
 خیندنه‌وه چ سو‌دیکی لۆ رۆژنامه‌نووس هه‌یه‌؟! جه‌ه‌نهم باشه،
 ئه‌وی پره‌ له‌ گرفت، پره‌ له‌ که‌یسی باش لۆ مانشی‌تی رۆژنامه!
 پره‌ له‌ به‌سه‌ره‌هات و دمرده‌سه‌ری و دۆپ‌ان و مالو‌یرانی، دهرین
 هه‌یفا وه‌ه‌بی و نانس‌ی عه‌جرم و ئه‌نجیلا جولیش له‌وی قیلایان
 کریوه! دمتواندری‌ت سو‌دیان لی‌ ببیندری‌ت بۆ هه‌والی هونه‌ری،
 راپۆرتی باشی لۆ رۆژنامه‌وانی لی‌ دروست ده‌بی! به‌لام گرفتیک
 هه‌یه ئه‌من که‌یفم به‌هونه‌ر نایه‌ت! ئا ئا بی‌رم که‌وته‌وه
 (هیتله‌ر)یش له‌وییه، قابیله‌ له‌وی نه‌بی، زۆر گرنگه‌ رووداوی

کوشتنه‌که‌ی خویمان بۆ باس بکا! گرنگه له زمانه‌ی خوێهوه بۆمان باس بکات که چهند له ژنه‌که‌ی دهرسا، ئەو ژنه‌ی زنده‌قی له مشک چوو بوو! ئاخر کاکه ئەوان هه‌له‌یان نه‌کردوو، چونکه به‌هه‌شت پره له نازو نيعمه‌ت، که‌سيک نيه گله‌ی هه‌بيت، منداری فه‌قيری که به فرکردنی هه‌واو گيرفانی پر له کسه‌ر- گه‌وره بووه، چۆن دهبی بگات به نازو نيعمه‌ت؟! له نازو نيعمه‌ت کۆ هه‌يه دهردی درى خوێ هه‌لپێژێ، به‌هه‌شت پره له جوانی و هه‌ر به‌که‌لکی ستایش دێ! برا ستایش به‌که‌لکی کارى رۆژنامه‌وانی نايه‌ت، ئيمه لهم ورا ته‌دا که هه‌موومان ده‌گه‌ر باشه‌کانين، چ پيويست ده‌کا بيان نووسينه‌وه، هه‌قه قسه له‌سه‌ر خراپه‌کان بکه‌ين! من ناتوانم ستایش بنوسمه‌وه، نا!

- ئەرێ برا ئەوه چیت به‌سه‌ر هاتوو، کاکه هه‌چ کيشه‌يه‌ک نيه، تۆ برۆ معامه‌لات بکه، به‌دوو رۆژ نه‌قلت ده‌که‌مه‌وه بۆ ومزارته‌ی رۆشنبيری...

- هيوادارم ئەو فشه‌يه‌ی له دله‌وه به‌و قسه‌يه‌ی تۆم دیت، هه‌له بيت، هه‌رچۆنيک بيت سپاس.

- باشه برا رۆژی يه‌ک شه‌مه‌ ده‌تبینم، جارى فايده‌ی نيه و برۆ و دلت ئارام بکه‌وه!

- خوات له‌گه‌ل. دواى تليفۆنه‌که.. بي‌ف! دل ئارام کردنه‌وه، ئەو خه‌لقه وادمان دل ئارامکردنه‌وه فاسوليا خواردنه!

رۆژی يه‌ک شه‌مه‌ هات، ويستم برۆم لۆ ومزارته‌ی په‌روم‌رده، بي‌کس گوتی: «تۆ نابێ به‌ته‌نيا برۆی، هه‌چ گویت لى

نييه له‌سهر شتېكى بچوك كه نه‌قوت نه‌گرې، ههموو
معامله‌لاره‌كان بدرېنې، راوسته منيش دېم».

من و بېكس محه قادر چووین لؤ ومزارمتې په‌روم‌ده، له
ئېستعلامات پرسیمان نه‌وانه‌ی ناویان هاتیته‌وه لؤ دامه‌زاندن
دمچیته کیندم، کارمه‌ندیك ئاماژه‌یه‌کی بؤ دمروه کردوو
گوتې «برؤن بؤ واریده لهو کابینه‌یه».

به‌دوای ئاماژه‌که کهوتین و چ واریده‌مان نه‌بینی، به‌لام
گه‌یشتین به «ومرگرته» چهند ئافرمتیک دانیشتبوون!

- به‌یانیتان باش!

- به‌خیر بیی کاکه، فه‌رموو؟

- بؤ دامه‌زاندن هاتووین، ناویکمان گه‌راوته‌وه ئیره،
ژماره‌که‌ی ۱۰۱۹۱ به‌رواری ۱ ی ۹ ی ۲۰۱۰

- ناوت چیه‌یه؟

- حه‌لی سديق رحمان!

یه‌کیکیان به‌نابه‌دلیه‌وه له‌بهر خویه‌وه قسه‌ی ده‌کرد و
دمیگؤ:

— نه‌و ناوانه‌ی نه‌ورؤ زؤر هیلاکیان کردین، کاکه نه‌ومتا
ناوت هاتیته‌وه، به‌لام دهبی دواى جه‌ژن بییه‌وه بؤ معامله‌لات،
چونکه ومزیر لی‌ره نییه!

— نه‌دی نه‌گه‌ر بزاندن، ومزیفه‌که‌م چیه، فه‌رمانبه‌ریه،
مامؤستاییه؟

- وه‌لا کاکه لیسته‌که ۱۲۸ ناوه، ههموو جوړیکى تیدایه،
به‌لام جیانه‌کراوته‌وه.

کچیک لهو سهری ژووره کهوه بهدم ئاواکردنی لاپه رهکانی
سجلیک گوتی:

- مشه کهل مه دبه غه»

بی کهس همه د قادر، به (پی که نینه وه) که وتیته ناو مشه کهل
مه دبه غیش، چیت دهوی؟! ئه وی شمان جی هیشت!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نه بی، کوری گهوره بیت، خیندن
تهواو بکهی، واسیته بکهی، دانه مزیری!

یازده

له‌و ومخته هه‌ستم ده‌کرد كه متمانه له نیو ناسیاومه‌كانم له‌ده‌ست دهمم، به‌حوكمی ئه‌وه‌ی له‌روژنامه‌ی (ئاسۆ) بووم و جار‌جاره‌ لو‌مقابه‌له‌ ومزیرم دهبینین، زۆر كه‌م بوون ئه‌وانه‌ی باوم‌پریان ده‌کرد كه ناتوانم ئیشیان لو‌بكه‌م، هه‌موو جارێ دهبانگۆ:

- نایكه‌ی، نا! یه‌عنی بتوانی ومزیر ببنی، كو ناتوانی دامانه‌زیرینی؟

- ئه‌وجا ومه‌ ئه‌و خه‌ركه‌ی تی‌بگه‌ینه!
ئێ ناهه‌قی‌شیان نه‌بوو، زۆریك له‌كه‌سایه‌تی‌ه سیاسی و روژنامه‌نووسه‌كانیش وایاند‌م‌زانی كه ئیمه‌ به‌یانیان له‌گه‌ر دۆكته‌ر (به‌ره‌هم‌سالح)

کۆبوونه‌وه ده‌که‌ین هه‌تا بابه‌تی رۆژمان بۆ دیاری بکات،
 ئاخر عه‌شایریکی داماوێ ته‌نیا خاکه‌ناس به‌ده‌ست کو باومر
 بکات ئیشی حکومه‌ت له‌ده‌ست حکومه‌ته‌ نه‌ک رۆژنامه‌نووس!
 گه‌له‌ک جارێان شه‌رمی‌شم ده‌کرد بری‌م، وه‌لا کاکه‌ ته‌من
 به‌ هه‌موو ژیا‌نم دوو جارێان دۆکتەر به‌ره‌هه‌مم دیوو، جارێک
 له‌سه‌فریه‌کی «دوکان»، که‌ یه‌ک جرکه‌ش له‌گه‌ری
 نه‌دوام، جارێکی‌ش له‌ له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌ک (٤٣) جرکه‌ مه‌جالی
 قسه‌ کردنم پێ درا ئه‌ویش سالی ٢٠٠٨ بوو!

خۆ باسکردنی حالی خۆشم له‌سه‌ر دامه‌زراندن، وه‌ک نووکتە
 وابوو! بۆیه‌ هه‌ر نه‌دمه‌ویست بچمه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌!
 جه‌ژن هات و جه‌ژنانه‌ چهن‌دین داواکاری دامه‌زراندن و پله
 گۆڕینی هه‌ینایه‌ ماری، به‌س دانیه‌کیانم لێ دایه‌ دۆکتەر
 ئامانج، ئه‌ویش هه‌ر به‌ بیرێ نه‌هه‌ینه‌وه‌ باشتره‌!

یه‌ک شه‌مه‌ه‌ دوای جه‌ژن چوومه‌وه‌ و مزارتی په‌رومرده‌، ناوه‌که‌م
 بره‌گه‌ی (٥٤) بوو، له‌ ئه‌م‌ری دامه‌زراندنی ١٢٨ واسته‌چی وه‌ک
 خۆم (واپێدچوو) ئه‌گه‌رنا لۆ له‌ لیستی خاسی ئه‌نجومه‌نی
 ومزیران؟ به‌ ژماره‌ی (١٠١٩١) / ٩ / ٢٠١٠ - دامه‌زرا‌بووین، به‌ پله‌و
 مووچه‌ی شایسته‌ به‌ بره‌وانه‌کان، چووم بۆ واریده‌، ئه‌مه‌که‌
 ببینم، گو‌تیان:

- برۆ نووسینگه‌ی ومزیر»

له‌نووسینگه‌ی به‌ری‌ز جه‌نابی ومزیر! گو‌تیان:

- برۆ زاتیه‌!

له‌ زاتیه‌، له‌ - کن - کاک ئه‌رداش گو‌تیان:

- برؤ پاشکوکانی ومزارمت!
 له تابقی سهرموه پاشکوی ومزارمت له کن ماموستا (که ریم)
 جیی ته عین بوونی ماموستایانی نامادهیی، گوتیان:
 - برؤوه ومزارمت، بهشی خویه تی، تابقی سی، بی مه سعه د!
 له خویه تی ناوه که بیان دیته وه و بویان فوټوکوی کردم و
 گوتیان:

- ههروه پاشکوک!

له پاشکوی ومزارمت مومزه فیک به ناوی (یوسف) گوتی:

- هیچ چارت نییه، دمی بییه ماموستا!

- په کووف! بهو برپاره له ناوقه دمرا پسا! بهرام زمانم نه وه ستاو
 گوتم: ماموستایی ناکم برا، له ۲۰۰۷مه نه مکر دیه!
 — دنا هه ر ته وه مبه، بیکه ی و نه یکه ی له وه زورتر نییه، دمی
 مه منوونیش بیت!

- خو له ئه مره که نه گوتراوه بیته ماموستا، باشه نامه وی
 ئه گه ر چاره سه ری ک نه بیت! بهره بهری ته واو بوونی دموام بوو،
 به خو شم شه حنم ته واو ببوو، پشتیشم زور ژانی ده کرد، دهمار
 ومرگه رابوو له توپانی! گه رامه وه ماری!

رؤزی دواتر چوومه مه کته بی ری کخراوه دیمو کراتیه کانی
 یه کی تی، هه تا کاک «سه ره هنگ» ی بهرپرسی لقی هه ولیر
 قسه یه ک له گه ر ماموستا لوتفی بکات و واسیته یه کم لؤ
 بکات، (بزار حه کیم) لیپرسراوی راگه یانندی مه کته بی
 ری کخراوه دیمو کراتیه کان، گوتی:

- به كاك سهره‌هنگ ده‌لیم، به‌لام له‌وی مامۆستا عبدالواحد محمد (به‌ریۆه‌به‌ری مۆله‌ته‌كان له به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی گشتی فێركردنی ئاماده‌یی - و‌مزاره‌تی په‌روم‌رده‌)م، دیت و ده‌مناسی، گوتی:

- به‌یانی و‌مه‌و خۆم شتیكت لۆ ده‌كه‌م.
له‌به‌ر ئه‌وه نه‌مه‌یشت به‌ كاك سهره‌هنگ بریت، ئیستا خه‌م
له‌وه ده‌خۆم كه نه‌مه‌یشت ئه‌ویش واسیته‌یه‌كم لۆ بكات!

بیر له‌وه ب‌ک‌ه‌وه: باو‌کت نه‌ب‌ی، ک‌و‌ر‌ی گ‌ه‌و‌ره بیت، خ‌ی‌ن‌د‌ن
ته‌واو ب‌ک‌ه‌ی، واس‌ی‌ته ب‌ک‌ه‌ی، خ‌و‌ش‌ه‌و‌ی‌س‌ته‌ک‌ه‌ش‌ت له ده‌س‌ت
ب‌ده‌ی و دان‌ه‌م‌ه‌ز‌ر‌ی‌ی!

دوازده

دوازده

بهیانی چوومه - کن - مامؤستا عبدالواحد،
ژووریکی ئیجگار بچووک و دهرگایه کی
نهپساره له هاتووچۆی خه لکی، پیاویکی
راست و دروست و کارکردنی به پپی رینماییه
و گلهیی یه کجار زۆری خه لقی له سه ره،
چونکی ئەولاه ئیملا ی نازانی! ده میک له وی
دانیشتم تا مراجعه کانی به ری کرد.

که سهیری کرد قه لهق و دموچاویکی په شیو
روخساری پیکه نیناوی گرتووم، تیلیفۆنیکی
لۆ مامؤستا لوتفی کرد و گویم لیوو، گوتی:
- مامؤستا ناسیاویکم هه یه ناوی هاتۆته وه له
لیستیك ته نها نووسراوه پله و موچه ی شایسته یان

پێ بدریّت، ئەگەر دمتوانن بیکەن بە فه‌رمانبەر، چونکە ناتوانی ببیتە مامۆستا، برۆانامە‌کە‌شی ریی لی ناگری، چونکە دەرچوووی کۆلیژی زمانە، بە‌پێی فه‌رمانی دامه‌زاندنیشی که له ئەنجوو‌مه‌ن دەرچوووه هەر ئاساییه ببیتە فه‌رمانبەر!

مامۆستا لوتفی پێی گوتبوو، ئیوه شتی‌کم لۆ بنووسن وه‌ک - په‌راویز- و ئەمنیش رازیم.

له‌گەر مامۆستا عبدالواحد چووینه کن مامۆستا (ئه‌حمه‌د گه‌ل) به‌ریۆ‌مه‌به‌ری گشتی فی‌رکردنی ئاماده‌یی و پێشه‌یه‌یه‌کانی ومزارمتی په‌رومرده، دوا‌ی یه‌کتر ناسین، گوتی:

- ئەو رۆژ‌نامه‌نووسانه هه‌موو گیانیان ریکۆژده و ته‌نانه‌ت کۆخه‌و هه‌ناسه‌ش ته‌سجیل ده‌که‌ن!

به‌پێکه‌نینه‌وه گوتم:

- خه‌متان نه‌بیّت، ئیومش که‌متان پی نه‌کردووین!

هه‌ستم کرد مامۆستا عبدالواحد ویستی به‌ رسته‌یه‌ک دەرگای گه‌فتوگۆ له‌سه‌ر ئەم بابه‌ت دا‌بخات و درێژه نه‌کی‌شی، بۆ ئەوه‌ی بیته‌ سه‌ر (ئه‌سلی مه‌وزوع) گوتی:

- کاک عه‌لی یه‌کی‌که له‌و رۆژ‌نامه‌نووسه‌ باشانه‌ی هه‌میشه کاری جوانی لی دموه‌شیته‌ومه‌و ئیشی جوان ده‌کات!

مامۆستا ئەحمه‌د گه‌ل له‌سه‌ر ئەم‌ری دامه‌زاندنه‌که‌می نووسی:

«به‌ریز به‌ریۆ‌مه‌به‌ری گشتی دیوان، ده‌کری وه‌ک فه‌رمانبەر له‌ ومزارمت کار بکات، مامۆستای کوردی زۆره به‌پێی ریتما‌یه‌یه‌کان ئەگەر ده‌کریّت ئی‌مه لاریمان نییه»..

ئەمرەكەم بۆردمۆه و مزارەت، چەندی كۆردم و بۆردم، نەمتوانی بۆگەم بە مامۆستا لوتفی، لۆ ئەوی قسەیه‌کی له‌گەر بۆگەم، نامەیه‌ك لۆ نووسی و له‌گەر ئەمرەكە لۆكەدا...
بەریز مامۆستا لوتفی، سلاو!

بۆرای بەریز مامۆستا دامه‌زراندنم له‌بەردەستتانه، هەروەك مامۆستا (ئەحمەد گەل) پەراویزی له‌سەر نووسیه، ئەگەر هاریكاریم بۆگەن له‌ بۆون بە فەرمانبەر، سپاستان دەكەم، حالەتی تایبەتم هەیه كە ناتوانم بۆم بە مامۆستا. له‌گەل رۆزم. (عەلی سەدیق)

سكۆرتیرەكە، نە هیشتی نامەكە بۆیته ژوورمۆه، نە خۆشم، زۆر بە لامه‌وه سەیر بۆو، دواي ٦ جار هەولدان، نەمتوانی بە دیداری مامۆستا لوتفی شاد بۆم، ئیدی وازم هیئا و دواي ئەوی ئەمرەكەم چوو ژوورمۆه، هاتەموو ئیمزایەك له‌ سەرنووسینه‌كەي مامۆستا (ئەحمەد گەل) كرابوو، بۆ خۆیه‌تی...
چووم بۆ لای ئەرداش و نووسراویکیان لۆ كۆردم بۆ

بەریز بەریۆه‌بەرایه‌تی گشتی پەرومۆده‌ی هەولیر
ب/ دامه‌زراندن

بەریز (عەلی سەدیق رحمان) دەرچووی كۆلیژی (زمان) بەشی (زمانی كۆردی) بە فەرمانی سەرۆكایه‌تی ئەنجومه‌نی و مزیران/ سەرۆكایه‌تی دیوان ژماره (١ - ١٩١) له ٢٠١٠/٩/١ دامه‌زراوه، له‌سەر میلاكی و مزارمه‌ته‌كه‌مان له‌ پێویستیتان بە راژمی ناوبراو وەك (فەرمانبەر) ئاگادارمان بۆگەنه‌وه...

له گهل ریژماندا

لوتفی صدیق محمد

یه کسه ر ئەو نووسراوم برده بەر یۆمبەرایەتی گشتی پەرۆمردە،
 لەبەر ئەوێ سادیرم نەکردبوو، خرایە رۆژی دواتر!
 رۆژی دواتر لە گهل بیکەس حمەد قادر بردمانە بەر یۆمبەرایەتی
 گشتی پەرۆمردە، هیندە قەرمبالغ بوو، نەدەتوانرا مەجالیک
 وەرگرین، بیکەس لە کەریم مودەریس — بەر یۆمبەری
 راگەیانندی پەرۆمردە ی گشتی — پرسى:

- چی دەکریت؟!

ئەویش گوتى:

- بەخوا پاکیزە خان بەس گوێ بە قسەى خۆى دەدات و هیچ
 شتیک سوډى نییه! بۆیە من باومرم نییه هیچم پى بکریت...
 بیکەس پیشنیاری کرد، بچینه یەکیى نووسەران - لقی
 هەولیر، دەیگۆ:

— کاکە ئەو هەولیریانە، بە هەولیری نەبى ناگیرین، ئى
 پاکیزە هەولیریە! (عبدالرحمان فەرهادى) یش هەولیریە! ریز
 لە یەکتەری دەنین! پلەو پایەى لای پاکیزە بەهیزە، نامەیهک
 لەو وەمردەگرین بۆ ئەوێ هاوکار بیىت بۆ ئەمرەکەو رەتى
 نەکاتەو».

ئەمنیش بە قسەم کرد!

ئىوارەى هەمان رۆژ چووین لۆ یەکیى نووسەران، لەژووی
 دانیشتى نووسەران (ئىسماعیل بەرزنجى) بەر یۆمبەری

راگه ياندنې و مزارتمې په رومرډه به سهر قه نه فقه كهوه خه وې
 ليكه و تېوو! بيكه س دواي بيكه نينيكي كورت، گوتي:
 - بي دمنگبه، پياوي حكومهت ماندووه»
 ته كليمان له عبدالرحمان فهرهادي سه روكي لقي هه وليري
 به كي تي نووسهران كرد، شتيكمان بو بكات، بي دوو دلي
 بهرمو تابقي سه رموه هه نكاوي ناو، دواي ۱۰ دمقيقه ديار نه ماني
 به نامه به كهوه گه رايه وه، نووسي بووي:
 «به ريز : ماموستا پاكيزه

هه لگري نووسراو، نووسه رو روژنامه نووسيكي گه نجه،
 خه ريكي دامه زرانده نو پيوستي به هاوكاري به ريزتان هه يه،
 تكايه كار ئاساني له دامه زرانده كه ي بكن.. - برات -
 عبدالرحمان فهرهادي - »

ئهو نووسراوم له گهل نووسراوي ماموستا لوتفي ليكداو دام
 به دهستي (پاكيزه خان)
 نووسراوه كي به ريز سه روكي لقي هه وليري ليكردمو مو
 كاغه زيكي له زگه ي په مهي هيتاو نووسي:
 - «به ريز به ريو به ري گشتي ديوان ئيمه پيوستمان به
 ماموستايه نه ك فهرمان بهر ئه گهر وهك ماموستا بيت سوپاستان
 ده كه ين.»

بیر لهوه بکهوه: باوکت نه بی، کوری گهوره بیت، خیندن
تهواو بکهی، واسیته بکهی، دانه مه زری!

سیرده

جاریکی دیکه ههمان بهزمی (۲۰۰۷ - ۲۰۰۸)م تووش هاتهوه، چهندی کردم و گوتم:
 - مامؤستا گیان، وهك مامؤستا دامهزراوم،
 ناتوانم بیکهم، ئەوان پيشنیاری فهزمانبهه
 دهكهن، دنیايهك دائیرمتان ههیهو بمخهه
 یهكیک لهوانه، بهلین بیئت ئیشی جددی بکهه،
 ناتوانم مامؤستایم، ههزاران جار گوتم ئەو
 پیشهیه لهگهر من یهکناگریتهوه، ناتوانم
 بچمه دووره شار».

سهریکی باداو گوتی:

- تهسهور ناکهی چهنده پیویستمان به
 مامؤستایه، بیه مامؤستا له (تۆبزاوه یان مهلا
 عومهر) که ۲۰ دهقیقه له شارموه دوورن دات
 دهینم، زۆرمان پیویست به مامؤستایه..

- ئاخر مامۆستا گیان گرهنتی چی هه‌یه من معامه‌لاتی دامه‌زراندن بکه‌م نامخه‌نه سوۆران و چۆمان؟
 - تۆ بیکه، خه‌مت نه‌بی له تۆبزاوت دادمنیم!
 - مامۆستا گیان، به‌لینێ زۆریان پێداوم و دلم رەش بووه، ئەومم له‌سه‌ر کاغه‌زێک بۆ بنووسه، به‌لین بێت له‌سه‌ر قسه‌ی تۆ مامۆستایی بکه‌م به‌رام له‌و شوینێه نزیکانه!
 - کاکه تۆ باومر به‌چ ده‌که‌ی، گوتم بیکه‌و ته‌واو، ئی‌مه مامۆستامان ده‌وی و برایه‌وه!
 هاتمه‌ ده‌رموه، له‌ پرسگه‌ مۆبایله‌که‌م ومه‌رگه‌رته‌ومو زه‌نگی‌کم بۆ بیکه‌س حه‌مه‌د قاده‌ر لێدا!
 - خاره بیکه‌س (عبدالرحمان فه‌ره‌ادی)ش، نه‌یخوارد!
 - ومه‌رمه‌زارتمی رۆشنبیری بزانی‌ن به‌ (که‌نه‌ان مو‌فتی) شتی‌ک نا‌که‌ین، ئەویش وه‌ک جه‌نابی مه‌دیره‌ام هه‌ولێریه!
 چووم و بیکه‌س ته‌کلێفی له‌ که‌نه‌ان مو‌فتی کرد، مو‌فتی گو‌تی:
 - کاکه ئەوه ته‌نیا قسه‌ی خۆی ده‌بیستی، نه‌ ئی من و نه‌ ئی که‌سی دی‌که‌ی گو‌ی لێ ناییت!
 بیرم له‌وه ده‌کردمه‌وه من دامه‌زراندن نه‌که‌م، ده‌مگۆ:
 - سه‌گ و مزگه‌وت، من و دائیره‌ی حکومه‌تیان نه‌گو‌تیه!
 به‌رام لیم بی‌وو به‌ عوقده‌ی نه‌فسی، وه‌کی منداری ساوا جرن‌اگه‌ی له‌شته‌کی بگه‌رت، ئەوه‌هام لێهاتبوو! ته‌له‌فۆنی‌کم لۆ رێداری برادرم کرد، کو‌ری (به‌که‌ره سوۆرای جی‌گری لێپرس‌راوی مه‌له‌به‌ندی سی و گوتم:

- به باوكت برى قسه‌يهك له‌گهر مامۆستا لوتقى بكات، بهلكو ئەو به‌زمه‌م لۆ ته‌واو بكات، ئەرى ئەمن مردم!
- به‌سه‌ر چاو!

شهو تىليفونى لۆ كردمه‌وو گوتى:

- رۆژى شه‌مه‌مە مدير عامه‌كان ده‌چنه‌ مه‌لبه‌ندو له‌وى باوكم پى دەلى، زۆریش برادەرى باوكمه!

هەر ئەو ئىوارميه (۲۰۱۰/۹/۲۱) زه‌نگم بۆ (ستران عبدالله) سه‌رنووسه‌رى رۆژنامه‌ى كوردستانى نوێ لى‌داو گوتم :

- كاك ستران معامه‌لاتى دامه‌زراندنم لای مامۆستا لوتقى وه‌ستاوه، ئەگه‌ر شتێكم لۆ بکه‌ن!
- يه‌كيتيه‌؟

- به‌رى، مدير عامى ديوانيشه!

- ره‌قه‌مه‌كه‌م بۆ بنێره به‌يانى قسه‌يه‌كى له‌گه‌ل ده‌كه‌م...
ره‌قه‌مه‌كه‌م لۆى نارد، دواى چەند جارێك تىليفون، بى و مرام چاوله‌رى مامه‌وه!

بوو به ۲۰۱۰/۹/۳۰ نه‌شته‌رگه‌رى برا بچوو كه‌كه‌مان كرد، بى هاوكارى و يارمه‌تى ئەولاو ئيملا! دكتورىكى رووسى له‌و سه‌رى دنياوه هاتبوو، كه چاوى به بارو دۆخه‌كه كهوت پى‌پى‌ريدا يه‌ك دى‌نار هه‌ق ده‌ستى خۆى ومه‌نه‌گرى! بى ئەوه‌ى گريه‌ك له‌سه‌ر دلى هه‌ر كه‌سي‌كمان بى‌لته‌وه گوتى:

- له‌به‌ر ئەوه‌ى ئەم نه‌شته‌رگه‌رىه زۆر سه‌خته، هه‌ز ده‌كه‌م له ئەستۆى من بىت، ته‌نانه‌ت پارەى مادده‌كانيش كه تىايدا

به‌کار دیت (\$۷۱۰۰) حهوت هه‌زارو شه‌ش سه‌د دۆلاره (ته‌ل و قالبی پلاستیکی) ئیوه نیوه‌ی بدن و نیومشی له‌سه‌ر من! له کاتی‌کدا ته‌واوی نه‌شته‌رگه‌ریه‌که (\$۲۴۰۰۰) بیست و چوار هه‌زار دۆلاری ده‌ویست! به (\$۵۰۰۰) پینچ هه‌زار دۆلار سه‌رکه‌وتووانه ته‌واوی کرد، خوا پاداشتی بداته‌وه که نه‌یه‌یشت ده‌ست له‌به‌ر حکومه‌ت پان بکه‌ینه‌وه! ئەگه‌رچی پانیشمان کردمه‌وه، به‌س خۆ منه‌تباریان نه‌بووین!

نزیکه‌ی یه‌ک مانگ به‌سه‌ر ئەم‌ری دامه‌زاندنی ته‌وجارم رته‌ده‌بوو، نۆ رۆژ بوو، نووسراوه‌که‌ی مامۆستا (پاچیزه‌م) له - کن - مابۆوه، برپارمدا خۆم بچمه و مزارمت و تا مامۆستا لوتفی نه‌بینم نه‌گه‌رپیمه‌وه! چووم، ئاخر کۆلانی تابقی یه‌که‌م - ده‌سته چه‌پ، ژووره‌که‌ی مامۆستا (لوتفی)ه، و مزارمتی په‌روم‌رده، ئەو چه‌ند جارێ جارێ من بۆی چووم، یه‌ک چرکه‌ش نه‌مدی، چۆل بی‌ت، جار له‌جار قه‌ره‌بارغتر! چوومه پيشه‌وه‌وه سه‌لامی‌کم له سه‌کرتیره‌که‌ کرد، که هه‌میشه قه‌میسێکی (شین)ی، له‌به‌ردایه!

- کوی برام؟

- دوای ۲ ده‌قه.. معامه‌لاتت لی‌رمیه‌؟

- نه‌هولا، ئەوه له‌ ده‌ستمدایه، ده‌مه‌وی بچمه کن مامۆستا لوتفی!

- لی‌ره نییه، برۆ پرسگه دانیشه، که هاته‌وه گازت ده‌که‌م!

بیر لهوه بکھوه: باوکت نہبی، کوپری گھوره بیت، خیندن
تہواو بکھی، واسیتہ بکھی، دانہمہزیری!

چارده

كچيكي ناسك و جوان، بالا ناوهند و سپی،
 (ت - شيرت) سوورو لهچكه كراوهكه‌ی
 زيتر سه‌ره‌نج راكيشی كردبوو! پالی
 دابوو ده‌یوار و له‌گهر سكرتیره‌كه
 ته‌نیا مي‌زيكيان نيوان بوو! له شوینی خۆم
 كشامه‌وو سه‌ره‌نجيكم دا، رووی و مرگي‌را!
 حه‌تمه‌ن هه‌ستی به شتيك كرد! دواي يه‌ك
 ده‌قه به نيگايه‌كه‌وه لي‌می روانی، ويستم
 هه‌ر له‌وی بمينه‌وه، به‌لام باشت‌ر بوو ئه‌ويش
 جي بلي‌م، روشت‌م!

جه‌نابی سكرتيري مدير عامی ديوانی
 ومزارتی په‌رومده به‌دمم رويشتمه‌وه

گوتی: له پرسگه چاومړيکه!

پرسگه، جمه‌ی دمهات! زور چاوم گيړا که لیتیک ببینمه ووه
لیې دانیشم، فایده‌ی نه‌بوو! هاتمه دمروه و فکر کرده
سهردانیکې په‌رله‌مان بکه‌م، خو دهمیکه ماموستا (کاروان)
م، نه‌دیوه، تا ماموستا لوتقی ده‌گریته‌وه، هم زیارت و هم
توجارمت! توجارمت!! دوو چوله‌که به به‌ردیک! که بیناکه‌یان
هر لهو حهوشه‌یه‌ی ومزارمتی په‌رومرده بوو، سوپرامه‌وه، له
پرسگه‌ی په‌رله‌مان نه ریاندانم و نه هیشتیان مناقه‌ش‌ش
بکه‌م!

گه‌رامه‌وه لو - کن - سکرتری مدیر عام!

- کاکه دمه‌وئ ماموستا لوتقی ببینم!

- ئیشه‌که‌ت چییه؟

- دامه‌زراندنه، به‌لام ته‌وه چنده جاره نه‌ولاو ئیلام پی ده‌کن،

با خوّم ببینم و قسه‌یه‌کی له‌گه‌ر بکه‌م!

- کا نووسراوه‌که‌تم بدی، ته‌گه‌ر پیوستی کرد، خوئی

بانگت ده‌کا!

- کاکه جاره‌کانی دیکه‌ش ته‌وه‌اتان گوت، که‌چی ته‌و

همه‌وو بینه‌و به‌ردمیه، به‌جیم ده‌گه‌یه‌نی، دبا خوّم ۲ ده‌قه

بببینم!

- ته‌تو له‌من باشتر دزمانی ئیشه‌کان کوه، به‌لام هر ده‌ته‌وئ

ئیزعاجم بکه‌ی، دزمانی ده‌ته‌وئ ئیزعاجم بکه‌ی؟!

- ناوه‌لا، مه‌به‌ستم ته‌وه نییه، کاکه مادام داواکاریه‌ک دنووسم

له‌گه‌ر نووسراوه‌که‌م لوّم ببه ژووری، لو ته‌وه‌ی ئزعاج نه‌بی!

- بینوسه!

له کاغهزیک نووسیم: «بهریز ماموستا لوتفی، ته گهر بکریت، دمهوئې چنډ دمقهیهک بتانینم، بؤ ههنديک روونکردنوه له باره د امهزراندننه کهم».

بردیانه ژووری و ههر زوو بانگم کرا!

- سلاو ماموستا لوتفی!

- سلاو!

- ماموستا (ته حمه د گهل) په راویزیکی بؤ نووسیوون و له سهر داوای تهو نووسراوتان لؤ کردم که ته گهر پیویستیان بوو له پهرومردی گشتی دموام بکه م، به لام پاکیزه خان پیویستی به فهرمانبهر نییه، ههروهک لهو کاغهزی سهر نووسراوی جهنابتان نووسیویه تی!

- ئی باشه بؤ نابی به ماموستا؟

- ناتوانم ماموستایی بکه م، ته گهرنا به چاوان و زوریش به خوشحالیهوه به کاریکی پیروزی دزمانم!

- بؤ ناتوانی؟

- روژنامه نووسم و ئه رکی خیزانیشم له ملدايه!

- ئی ماموستایی بکهو ههر بنوسه! منیش ته مجاره یهک مهقاله تان له سهر دنووسم، تهنگو (روژنامه نووسان) هه موو شته کتان به دلی خو تان دموئې!

- مهسه له که تهوه نییه به پله یی که م، مهسه له که زورتر خیزانییه!

- بؤ له م شاره بهس تو خیزانت ههیه؟ سهدان له دهرموه ی شار

مامۆستان و چ کیشیه‌یان نییه!

- مامۆستا گیان، من ژنم نه‌هیناوه، تا خه‌می ئه‌وم بیټ، مه‌به‌ستم له خیی‌زان، خوشک و برای ورد و منداڵ و ته‌له‌به‌یه، ئه‌رکی سه‌ره‌رشتی و چاولی‌بوونیان گرنه‌گه، پاشان ئه‌من له ۲۰۰۷مه‌وه مامۆستایم بۆ کراوه‌وه نه‌مکردوه، ئیستاش ئه‌گه‌ر نامکه‌نه‌ فه‌رمانبه‌ر، پیم برین و مه‌منووتان ده‌بم ئه‌گه‌ر ئه‌ومنده‌ بینه‌و به‌رده‌م پی نه‌که‌ن، مامۆستای ناکه‌م و ئه‌وه‌ بپاره‌ داومه‌! ئیدی بۆ ده‌بی ماندووم بکه‌ن؟!

- وه‌لاهی ئه‌تو زۆر پیاوی ده‌زانی؟! ئی چیت ده‌وی بیلی؟!

- فه‌رمانبه‌ر!

- له‌کوئی؟

- هه‌ر کوئی‌هه‌ک بیټ، گرنه‌گ ئه‌ومه‌یه‌ فه‌رمانبه‌ر!

له‌سه‌ر نووسراوه‌که‌ه، نووسی: «ئه‌وه‌لیات» و گوتی:

- برۆ ئه‌وه‌لیاتی ئه‌و نووسراوه‌ بیته‌وه‌ه، چومه‌ کن کاک

(ئه‌رداش) خه‌ریکی تی‌کردنی - چا - بوو، ئه‌وه‌لیاتی پیدامه‌وه‌ه،

بردم و مامۆستا لوتفی، له‌سه‌ری نووسی:

- به‌ری‌ومه‌به‌رایه‌تی گشتی فی‌رکردنی بنه‌ره‌تی و باخچه‌کانی

ساوایان، بۆ کاری پێویست

نووسراوه‌که‌ی دامه‌وه‌وه‌ و گوتی:

- با فه‌رمانی پی دهریکه‌ن، برده‌مه‌وه‌ لای کاک (ئه‌رداش) بی

سی و دوو ئه‌م‌ری دامه‌زاندنی لۆ دهرکردم و گوتی:

- به‌ شه‌ره‌فم شازی جی‌گات به‌قه‌سمه‌ت بووه‌! به‌وه‌ دلم خوش

بوو لویه‌ گوتم:

- له‌خوا به‌زیاد بیټ!
- به (پیټکهنینه‌وه) پیروژه!
- دوای ٹیمزای مدیر عام و ومزیر و سادیرة، رویشتم و وامزانی
به‌ته‌واوی ومزارتم جی هیشت!

بیر لهوه بکهوه: باوکت نهبی، کوری گهوره بیت، خیندن
تهواو بکهی، واسیته بکهی، دانهمهزیری!

پازده

فهرمانی دامه زانندی - خوم - برده پاشكو!
 بو بهر يومه رايه تي گشتي په رومرده ي
 هه ولير بهر يكه وتم، هه تا شه هاده كه كه
 ساري ۲۰۰۷ بر دبوومه ئه وه ي بو معامه لاتي
 دامه زانندن، بيه يئمه وه، زور گه ران، نه ديتراوه!
 كه وته وه به ياني!

هاوپول يكي زانكوم له توماري كوليزي
 زمان فهرمان بهر بوو، تيليفونيكم لوي كرد!
 تا بزائم پروانامه ي ديكه مدمني، يان
 هه ر دانه يه كه له بهر گهنده لي و دوو- سي
 دامه زانندن! گوتي:

— دمبي شه هاده كه ي ديكه بينيه وه، يان

نووسراویکی فهرمی بیټی که بزریان کردووه!
 روژی دواتر چوومهوه پهرومردهی گشتی، ناوهکه میان لههه موو
 کومپیوتهرهکاندا نه دوزراوه، رقم ته له فونې ماموستا
 (جهوههر نه نومر) ی خوږه تی پهرومردهی گشتیم ومرگرت، بو
 نهومی جار جار تلیفونې لو بکه، یان که دوزیانهوه هه وائم
 پی بدن، جار جار زنگیکم بو لیدمدا، هر زوو دمیگو:

- جهرگو هیشتان نه مدیتیتهوه، نه تو سبهینی ومره!
 چندان سبهینه رویشتم و فشه بوو، هه تا ۶ جار ان نهوجا
 دیتراوه که نه مری فهسلم لو دمرچوو بوو، که چی ناوهکه م
 موالیده که شم غهرمت بوون!

نوسخه یه که له نه مری فهسله که یان دامهوه، زورم داوی
 پروانامه که م کرد، گوتیان:
 - نابی و خه تهره!

له توماری کولیزی زمان به نووسراویکی فهرمی داوی
 پروانامه که یان کردموه، ټینجا پیاندامهوه!
 شه هادم ومرگرت و پشکنینی پزیشکیم کردوو و نفوس و
 جنسیه و بیتاقه ی بایه عم کوپی کردو دوه دانه رسمی خو شم
 به فایل که ومکرد له گهر مساده قه ی مالی، نووسراوی دست
 به کار بوونیشم له فرمانگه که م هیئاو ته سلیمی ومزارتم
 کردو بووم به فرمانبهری میری به پله ی یاریده مری تیبینهر،
 به موجه ی ٤٠٨,٠٠٠ به هه مووی!

شهویک که خهریکی ئاودیوکردنی چهرمات بووم! تلیفونیکم
 لو هات و که ومرامم داوه، دننگیکم تیر گوتی:

- له نووسینګه‌ی تاییه‌تی سهرؤکی حکومت په‌یوه‌ندی ده‌کهم، جه‌نابتان (عہلی سدیق)ن!
 - به‌رئ هه‌وه برام، فہرموو!
 — کاکه ئه‌وه ئه‌م‌ری دامه‌زاندنت دمرچووہ، به ژماره‌ی (۱۳۰۷۲) برؤ ومزارتی په‌رومردمو معامله‌لات بکه!
 - سپاس کاکه، ئه‌من نزیکی مانگیکه دموام ده‌کهم، ناوم هاتیته‌وه له ئه‌مریکی دیکه‌و دامه‌زراوم!
 - باشه برام پیروژت بیټ، دیاره دووبارمیه ناوه‌کته!
 - وا پیده‌چئ، حه‌تمه‌ن هه‌ر وایه!
 دوا‌ی زه‌نگه‌که پیکه‌نیم و بیرم له‌وه ده‌کردموہ، چونکه ئیستا دامه‌زراوم له شوینی دیکه‌ش ناوم دیته‌وه، سه‌یره، خو ئه‌گه‌ر شه‌هادمیه‌کی (هین) له تکریت و سامه‌را بینم، مومکینه بتوانم ئه‌وجارم‌ش دامه‌زریم! زوریش سه‌یره!
 هیئدی نه‌برد، هه‌مان ره‌قم زه‌نگی لی‌داوه!
 - فہرموو برام؟
 - ئه‌وه ته‌له‌فونی فاتیمه‌یه؟
 - نه‌خیر برام هه‌و نییه، ئه‌من (عہلی سدیق)م، که‌می‌ک پیش ئیستا په‌یوه‌ندی‌تان کرد که دامه‌زراوم!
 - ئه‌ها، ببوره! به‌لام بو ره‌قمی تو به‌رامبه‌ر ئه‌و ناوه نووسراوه؟
 - نازانم، نا نا دزمانم، ببوره ئه‌وه ناوی فاتیمه بوو؟
 - به‌لئ برام ناوه‌که ته‌واوه، ده‌یناسی؟
 - به‌رئ، به‌رئ! ئه‌دی کو نایناسم! ئه‌وه کاتی خو‌ی له‌گه‌ر ناوه‌که‌ی خو‌م ئه‌و ناوه‌شم نارد بوو، کچی پیاویکی هه‌ژارمو

گوتم ټه‌گه‌ر پيټان کرا ټه‌ویش دابمه‌زینن، سپاس خوّم
خه‌به‌ریان ددممې، ده باشه برام رقمه‌می ۱۲۰۷۶ برگه‌ی ۶ با
بچيټه ووزارتمی تهریبه معامه‌لات بکات!

- گه‌له‌ک مه‌منوون برام! که‌یف خوښ بووم، له دامه‌زاندنی
خوّم زیتر به‌ومی توانیم بيمه واسيته‌ی دامه‌زاندنی که‌سیکی
دیکه! بې گومان به هه‌ول و قومتی ئیویه!

ټهمروؤ که ټاخر دپړی ټه‌و یاداشتانه دمنووسم، یه‌که‌م مووچه‌ی
فه‌رمانبه‌ریم وم‌رگرتیه‌و کرده‌مه سه‌ده‌قه‌ی سه‌ری هه‌موو ټه‌و
که‌سانه‌ی به وشه‌یه‌ک چاکه بیټ یان خراپه له‌و مه‌سه‌له‌دا
دواون! به‌و هیوايه‌م ته‌من دريژ و له‌ش ساغ بن بتوانن یارمه‌تی
هه‌موو که‌سیک بدن و به ومزیفه‌ی خوږیان بزائن کاری
مروؤف دوستانه په‌شیمانی له‌دوا نییه، حه‌تمه‌ن که‌سی مروؤف
دوستیش ټه‌ومی لې دمو‌ش‌یټه‌وه! هیوادارم روژيک بیټ بتوانم
قه‌رزی چاکه‌کاران بدمه‌موو خوداش هه‌ستی مروؤف دوستانه
به هه‌موو لایه‌ک ببه‌خشی و تواناو به‌هره له‌هر که‌سیک‌دا
دروست بکات لو یارمه‌تی ټه‌وانی دیکه، که ساله‌هایه
خه‌ریکی خیندن و پیگه‌یش‌تنن، حه‌تمه‌ن ټه‌وانیش هیچیان
له‌خاومن واسيته‌کاره‌کان که‌متر نییه! ته‌نها واسيته نه‌بیټ!

